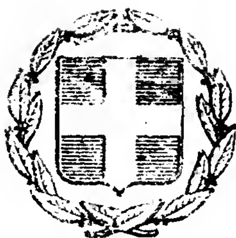

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1978 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 144

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 814

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ἄρθρον 1.

Χρόνος συμψηφισμοῦ καὶ μεταφορᾶς ζημίας ἐξ ἐμπορικῶν καὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ μείωσις εἰσοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Εἰδικῶς τὸ ἀρνητικὸν στοιχεῖον (ζημία) τοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν καὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, τὸ προκῦπτον ἐκ τῶν ἐπαρκῶς καὶ ἀκριβῶς τηρουμένων βιβλίων τοῦ ὑποχρέου, ἐὰν δὲν καλύπτεται διὰ συμψηφισμοῦ θετικοῦ στοιχείου εἰσοδήματος ἄλλης πηγῆς, εἴτε διότι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον στοιχεῖον εἰσοδήματος, εἴτε διότι τὸ ὑπάρχον εἶναι ἀνεπαρκές, μεταφέρεται πρὸς συμψηφισμὸν ὁλόκληρον ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἢ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ τοιαύτῃ διαδοχικῶς εἰς τὰ τρία ἑπόμενα οἰκονομικὰ ἔτη προκειμένου περὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰς τὰ πέντε ἑπόμενα οἰκονομικὰ ἔτη προκειμένου περὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, κατὰ τὸ ἑκάστοτε ἀπομένον ὑπόλοιπον, ἐφ' ὅσον καὶ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τὰ βιβλία τοῦ ὑποχρέου τηροῦνται ἐπαρκῶς καὶ ἀκριβῶς».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὸ εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκ πάσης φύσεως συντάξεων μειοῦται κατὰ τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%). Ἡ μείωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν. Ὁμοίως τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ παρόντος νόμου εἰσόδημα ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων μειοῦται κατὰ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%). Ἡ μείωσις αὕτη τοῦ εἰσοδήματος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν.

Ἡ κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μείωσις δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν ἐτησίως κατὰ φορολογούμενον διὰ τὰ εἰσοδήματα ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τούτων».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων, ὡς καὶ ἐπὶ εἰσοδημάτων ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 2.

Φορολογία εἰσοδήματος συζύγου καὶ ἀνηλίκων τέκνων.

1. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τυχὸν ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ εἰσοδήματος τῆς συζύγου δὲν συμψηφίζεται πρὸς τὰ εἰσοδήματα τοῦ συζύγου».

2. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὸ εἰσόδημα τῶν μὴ συμπληρωσάντων τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των τέκνων, προστίθεται εἰς τὸ εἰσόδημα τοῦ πατρὸς καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἀπολέσαντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ εἰσόδημα τῆς μητρός. Κατ' ἐξαίρεσιν φορολογεῖται κεχωρισμένως τὸ εἰσόδημα τοῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας του τέκνου α) ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐργασίας, β) ἐκ περιουσιακῶν στοιχείων περιελθόντων εἰς αὐτὸ εἴτε ἐκ δωρεᾶς, ἐξαιρέσει τῆς γενομένης ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ, εἴτε ἐκ κληρονομίας καὶ γ) ἐκ συντάξεων ἀπονεμηθεισῶν αὐτῷ λόγῳ θανάτου τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, τοῦ τέκνου ὑπέχοντος διὰ τὰ ἐκ τῶν πηγῶν τούτων εἰσοδήματα αὐτοῦ ἰδίαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν».

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 3.

Αὔξησις ἀπαλλασσομένου ποσοῦ εἰσοδήματος ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου τοῦ εἰσοδήματος ἐνίων μισθωτῶν.

1. Ἡ περίπτωσις Δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Δ'. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀκαθάριστον εἰσόδημα διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν ἐτησίως. Τὸ ποσὸν τοῦτο αὐξάνεται εἰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμάς, προκειμένου περὶ τῶν ἀσχολουμένων προσωπικῶς ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καὶ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις ἔστω καὶ ἂν οὗτοι χρησιμοποιοῦν καὶ ἐργάτας. Προκειμένου περὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι λειτουργοῦν ὑπὸ μορ-

φὴν προσωπικῆς ἑταιρίας ἢ ἑταιρίας περιωρισμένης εὐθύνης ἢ κοινοπραξίας, τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνωτέρω ποσῶν, κατὰ περίπτωσιν, δικαιοῦται ἕκαστος τῶν ἑταίρων ἢ τῶν μελῶν τῆς κοινοπραξίας».

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν Ε΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ὑποπερίπτωσις ε΄ ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«ε) Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμένοντος προσωπικοῦ, αἱ προερχόμεναι ἐξ ὑπηρεσιῶν παρεχομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς τεχνικὰς ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἐκτελοῦν τεχνικὰς ἐργασίας ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη παρέχεται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι: αα) ποσοστὸν τριάκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (35%), τοὐλάχιστον, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀπαλλασσομένων ἀποδοχῶν των εἰσάγεται ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ μορφὴν συναλλάγματος μὴ ὑποχρεωτικῶς ἐκχωρητέον καὶ ββ) τὸ προσωπικὸν διαμένει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπὶ τρεῖς (3), τοὐλάχιστον, μῆνας».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποδοχῶν κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1976 καὶ ἑφεξῆς.

4. Ἡ ὑποπερίπτωσις α΄ τῆς περιπτώσεως Ε΄ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) αἱ συντάξεις καὶ πάσης φύσεως περιθάλψεις αἱ παρεχόμεναι, εἰς ἀναπήρους πολέμου καὶ θύματα ἢ οἰκογενείας θυμάτων πολέμου, ὡς καὶ εἰς ἀναπήρους καὶ θύματα εἰρηνικῆς περιόδου στρατιωτικοὺς ἐν γένει παθόντας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως καὶ ἕνεκεν ταύτης».

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ συντάξεων καὶ πάσης φύσεως περιθάλψεων κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978 καὶ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ εἰσοδήματος.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις ε΄ ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«ε) Οἱ ἄγαμοι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ ἀμφοτέρων τῶν συζύγων οἱ παρουσιάζοντες ἀναπηρίαν ἑξήκοντα ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (67%) καὶ ἄνω ἐκ διανοητικῆς καθυστερήσεως ἢ φυσικῆς ἀναπηρίας».

2. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις β΄, γ΄, δ΄ καὶ ε΄ ἀναφερόμενα πρόσωπα θεωροῦνται ὅτι βαρύνουν τὸν φορολογούμενον, μόνον ἐφ᾽ ὅσον δὲν ἔχουν ἴδιο εἰσόδημα ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν ἐτησίως.

Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ε΄ τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

3. Αἱ περιπτώσεις α΄, β΄ καὶ ε΄ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«α) Τὸ ἐπιδικαζόμενον ἢ συμβολαιογραφικῶς συμφωνούμενον καὶ καταβαλλόμενον λόγῳ διατροφῆς ποσὸν εἰς τὴν σύζυγον ἢ τὸν σύζυγον, τὰ γνήσια τέκνα, τὰ ἑκουσίως, ὡς καὶ τὰ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισθέντα ἐξώγαμα τοιαῦτα, φορολογούμενον ὡς ἴδιον εἰσόδημα αὐτῶν».

«β) Τὰ ἔξοδα ἰατρικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τοῦ ὑποχρέου καὶ τῶν λοιπῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3.

Ὡς τοιαῦτα ἔξοδα νοοῦνται μόνον: αα) αἱ καταβαλλόμεναι ἀμοιβαὶ δι᾽ ἰατρικὰς ἐπισκέψεις καὶ ἐξετάσεις ἐν γένει, περιλαμβανομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν ἀκτινολογικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἐξετάσεων, ββ) τὰ καταβαλλόμενα εἰς νοσηλευτικὰ ἱδρύματα ἢ ἰδιωτικὰς κλινικὰς ἔξοδα νοσηλείας, εἰς ἃ περιλαμβάνεται καὶ ἡ φαρμακευτικὴ ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἢ τῇ κλινικῇ περίθαλψις, γγ) αἱ ἀμοιβαὶ αἱ καταβαλλόμεναι εἰς νοσοκόμον, διὰ τὴν παροχὴν ὑπηρεσιῶν εἰς ἀσθενῆ, κατὰ τὴν οἴκει, νοσοκομείῳ ἢ κλινικῇ νοσηλείαν αὐτοῦ, δδ) ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τῆς δαπάνης τῆς καταβαλλομένης εἰς ἐπιχειρήσεις περιθάλψεως ἡλικιωμένων, λειτουργουσῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1118/1972 «περὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων περιθάλψεως ἡλικιωμένων ἢ ἐκ κινητικῆς ἀναπηρίας ἀνιάτως πασχόντων ἀτόμων», εε) ἡ δαπάνη διὰ τὴν ὀδοντοθεραπείαν καὶ ὀδοντοπροσθετικὴν καὶ στστ) ἡ δαπάνη ἀντικαταστάσεως μελῶν τοῦ σώματος διὰ τεχνητῶν τοιούτων, ὡς καὶ ἡ τοιαύτη δι᾽ ἀγορὰν καὶ τοποθέτησιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀσθενοῦς ὀργάνων ἅτινα τυγχάνουν ἀναγκαῖα διὰ τὴν φυσιολογικὴν λειτουργίαν τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.

Ἐξαιρετικῶς ἐκπίπτονται τὰ ἔξοδα νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν ἀγάμων τέκνων ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἐφ᾽ ὅσον δὲν ἔχουν ἴδιον εἰσόδημα καὶ πάσχουν ἐξ ἀνιάτου νοσήματος. Ὡσαύτως ἐκπίπτεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, ἡ δαπάνη διὰ τὴν καθ᾽ οἱονδήποτε τρόπον περίθαλψιν τῶν τυφλῶν, κωφαλάλων ἢ διανοητικῶς καθυστερημένων τέκνων τοῦ ὑποχρέου, ὡς τοιαύτης δαπάνης νοουμένης καὶ τῆς ἀφορώσης εἰς δίδακτρα ἢ τροφεῖα, ἅτινα καταβάλλονται διὰ περίθαλψιν αὐτῶν εἰς εἰδικὰς διὰ τὴν πάθησίν των σχολὰς ἢ θεραπευτήρια.

Δι᾽ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ δικαιολογητικά, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ἐξόδων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων ταύτης».

«ε) Τὰ ἀσφάλιστρα ζωῆς ἢ θανάτου ἢ κατὰ κινδύνων τυχαίων συμβεβηκότων, τὰ καταβαλλόμενα προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, τῆς συζύγου καὶ τῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των τέκνων αὐτῶν, ἐφ᾽ ὅσον τὰ τέκνα δὲν ὑπέχουν ἰδίαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν.

Τὸ ἐκπιπτόμενον δι᾽ ἀμφοτέρους τοὺς συζύγους καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ποσὸν τῶν ἀσφαλίστρων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ δηλουμένου εἰσοδήματος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰς τριάκοντα πέντε χιλιάδας (35.000) δραχμὰς ἐτησίως».

4. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις η΄ ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«η) Ἡ καταβαλλομένη δαπάνη διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ ἐγκατάστασιν ἡλιακοῦ θερμοσίφωνος. Τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ δηλουμένου εἰσοδήματος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δραχμὰς ἐτησίως.

Δι᾽ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ δικαιολογητικά, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῆς, κατὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν, δαπάνης».

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 5.

Μείωσις τοῦ φόρου διὰ τὸν φορολογούμενον καὶ τὰ συνοικοῦντα καὶ βαρύνοντα τοῦτον πρόσωπα.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθενται ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

«Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τὸ προκύπτον βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος διὰ τὸν φορολογούμενον, μειοῦται κατὰ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) διὰ τὸν ἴδιον καὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) διὰ τὴν σύζυγον, χιλίων πεντακοσίων (1.500) δι᾽ ἕκαστον τῶν δύο πρώτων τέκνων, δύο χιλιάδων (2.000) διὰ τὸ τρίτον τέκνον, δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δι᾽ ἕκαστον πέραν τοῦ τρίτου τέκνου, χιλίων

(1.000) δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν προσώπων, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα βαρύνουν τὸν φορολογούμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Ἐὰν βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος δὲν προκύπτῃ διὰ τὸν φορολογούμενον ποσὸν φόρου ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεων, ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν μειώσεων ἢ ἡ προκύπτουσα διαφορὰ μειώνει τὸ διὰ τὴν σύζυγον προκύπτον βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος ποσὸν φόρου.

Ἐὰν τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἀνωτέρω μειώσεων εἶναι μεγαλύτερον τοῦ φόρου, ὁ ὁποῖος προκύπτει βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος διὰ τὸν φορολογούμενον καὶ τὴν σύζυγον, ἡ διαφορὰ δὲν ἐπιστρέφεται οὐδὲ συμψηφίζεται.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντες καὶ ἀποκομίζοντες εἰσόδημα ἐκ πηγῆς κειμένης ἐν Ἑλλάδι δὲν δικαιοῦνται τῶν ἀνωτέρω μειώσεων».

2. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ὁριζόμενα ἀφορολόγητα ποσά, διὰ τὴν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς αὐτῆς, ἐκπίπτονται ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ταύτης, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελε ζητηθῇ διὰ τῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος. Ἐὰν τὸ εἰσόδημα τῆς συζύγου εἶναι κατώτερον τοῦ ἀθροίσματος τῶν ἀφορολογήτων αὐτῶν ποσῶν, ἡ προκύπτουσα διαφορὰ ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ συζύγου.

Ὡσαύτως ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένη μείωσις τοῦ φόρου διὰ τὴν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς αὐτῆς, ἐνεργεῖται ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τοῦ φόρου τοῦ προκύπτοντος βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος διὰ τὴν σύζυγον, ἐφ' ὅσον τὰ ἀφορολόγητα ποσὰ ἤθελον ἐκπεσθῇ ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ταύτης, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὴν παροῦσαν παράγραφον. Ἐὰν διὰ τὴν σύζυγον δὲν προκύπτῃ φόρος ἢ τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν μειώσεων τούτων εἶναι μεγαλύτερον τοῦ φόρου τῆς συζύγου, ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν μειώσεων ἢ ἡ προκύπτουσα διαφορὰ μειώνει τὸ διὰ τὸν σύζυγον προκύπτον βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος ποσὸν φόρου.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 6.

Καταβολὴ φόρου.

1. Εἰς τὸ τέλος τῇ παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἐὰν τὸ βάσει τῆς ἀρχικῆς δηλώσεως προκῦπτον συνολικὸν ποσὸν ὀφειλῆς εἶναι μέχρι δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν, δύναται νὰ καταβάλλεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 7.

Φορολογητέον εἰσόδημα δι' ὑποβολὴν δηλώσεως, προθεσμία ὑποβολῆς καὶ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος διὰ τὴν παραλαβήν της.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον, ὑποκείμενον εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως, ἐφ' ὅσον μετὰ τὰς νομίμους μειώσεις καὶ ἐκπτώσεις ἀπομένει φορολογητέον εἰσόδημα αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου του ἐν συνόλῳ ἄνω τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν».

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ ὑπόχρέου ἢ παρὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτημένου ἢ ταχυδρομεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον μέχρι τῆς 25ης Φεβρουαρίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Κατ' ἐξαίρεσιν, ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους, ὁσάκις εἰς τὰ εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου περιλαμβάνονται: α) τὰ κέρδη ἐξ ἐμπορικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ἢ γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων τηρουσῶν βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διαχειριστικὴ περίοδος τούτων λήγει ἐντὸς τῶν μηνῶν Νοεμβρίου ἢ Δεκεμβρίου ἢ β) εἰσόδημα ἐξ ἀλλοδαπῆς ἢ γ) εἰσόδημα ἐξ ἀμοιβῶν ὡς ἀξιωματικοῦ ἐμπορικῶν πλοίων.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης διατάξεως νὰ ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ ὡρισμένων κατηγοριῶν ὑποχρέων, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται, κατὰ κύριον λόγον ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως δοσοληπτικῶν λογαριασμῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν βιβλία τετάρτης κατηγορίας εἰς τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι.

Εἰς τὴν περίπτωσιν γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 11, ἡ πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ὑποχρέου, ἐφ' ὅσον ἡ λῆξις αὐτῆς συμπίπτει πρὸ τῆς παρελεύσεως ἓξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῶν προηγουμένων ἐδαφίων καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 φύλλου ἐλέγχου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς δηλώσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπιβάλλεται καὶ πρόσθετος φόρος, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 67 ὁριζόμενα».

3. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως, προστιθεμένης καὶ παραγράφου 4:

«2. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δηλώσεως, ἐγκύρως ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου ὁ πρὸ τῆς μεταβολῆς ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος.

3. Ἡ ὑποχρέωσις ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 δηλώσεως ὑφίσταται καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀλλαγῆς τῆς κατοικίας ἢ τῆς διευθύνσεως, τῆς διαμονῆς ἢ τῆς ἕδρας τῆς κυρίας ἐπιχειρήσεως ἢ ἐπαγγέλματος τοῦ ὑποχρέου, ἐντὸς τῆς κατὰ τόπον ἁρμοδιότητος τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰς πόλεις ἔνθα ἑδρεύουν δύο ἢ πλείονες Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι.

4. Ἡ παράλειψις ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 3 δηλώσεως, ὡς καὶ ἡ ὑποβολὴ ἀνακριβοῦς τοιαύτης, συνεπάγεται τὴν ἐπιβολὴν εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου τῶν ποινῶν τῶν ἄρθρων 73 καὶ 74».

Ἄρθρον 8.

Χρόνος κτήσεως εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ χρόνος καθ' ὃν κλείεται ὁ ἰσολογισμὸς τούτων.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον καὶ ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσοδήματα καὶ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν λειτουργουσῶν ὑπὸ μορφὴν ὁμορρύθμου, ἑτερορρύθμου καὶ περιωρισμένης εὐθύνης ἑταιρίας, κοινοπραξίας, ὡς καὶ συνεταιρισμῶν, θεωροῦνται κτηθέντα:

α) Ἐπὶ ὁμορρύθμου καὶ ἑτερορρύθμου ἑταιρίας ὡς καὶ ἐπὶ ἑταιρίας περιωρισμένης εὐθύνης ἢ κοινοπραξίας ὑπὸ ἑκάστου ἑταίρου ἢ μέλους τῆς κοινοπραξίας κατὰ περίπτωσιν, διὰ τὸ ἀναλογοῦν ποσοστὸν κερδῶν ἐκ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν ἑταιρίαν ἢ κοινοπραξίαν. Ὡς χρόνος κτήσεως, ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, θεωρεῖται ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐκλείσθη ἡ διαχείρισις, προκειμένου δὲ περὶ

εταιρίας περιωρισμένης ευθύνης ή ημέρα καθ' ήν ενεκρίθη ο ισολογισμός υπό της συνελεύσεως των εταίρων. Έν περιπτώσει μή εγκρίσεως του ισολογισμού της εταιρίας Περιωρισμένης ευθύνης εντός τριμήνου από της λήξεως της διαχειριστικής περιόδου το εισόδημα λογίζεται κτώμενον υπό των εχόντων την ιδιότητα του εταίρου κατά την τελευταίαν ημέραν του τριμήνου τούτου.

Έν περιπτώσει λύσεως, συγχωνεύσεως ή μετατροπής της εταιρίας περιωρισμένης ευθύνης, το εισόδημα λογίζεται κτώμενον υπό των εχόντων την ιδιότητα του εταίρου κατά την ημέραν της λύσεως, συγχωνεύσεως ή μετατροπής, κατά περίπτωσιν. Εάν η λύσις, συγχώνευσις ή μετατροπή της εταιρίας περιωρισμένης ευθύνης λαμβάνη χώραν προ της παρόδου τριμήνου από της λήξεως της προηγουμένης διαχειριστικής περιόδου και εφ' όσον ο ισολογισμός αυτής δεν έχει εγκριθή υπό της συνελεύσεως των εταίρων, το εισόδημα και των δύο διαχειριστικών περιόδων λογίζεται κτώμενον υπό των εχόντων την ιδιότητα του εταίρου κατά την ημέραν της λύσεως, συγχωνεύσεως ή μετατροπής της εταιρίας».

2. Το πρώτον εδάφιον της παραγράφου 4 του άρθρου 33 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Αι εμπορικαί, βιομηχανικαί και λοιπαί επιχειρήσεις, αι τηρούσαι βιβλία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, υποχρεούνται όπως κλείουν διαχείρισιν την 30ήν Ιουνίου ή την 31ην Δεκεμβρίου εκάστου έτους».

3. Το πρώτον εδάφιον της παραγράφου 5 του άρθρου 33 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Επιτρέπεται η μετάθεσις του χρόνου λήξεως της διαχειριστικής περιόδου, διαφυλαττομένων των οριζομένων εν παραγράφοις 2 και 4 του παρόντος, εφ' όσον αποχρώντες λόγοι, αναγόμενοι εις ουσιώδη μεταβολήν του αντικειμένου των εργασιών της επιχειρήσεως της τηρούσης βιβλία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, επιβάλλουν τούτο».

Άρθρον 9.

Προσδιορισμός του καθαρού κέρδους των επιχειρήσεων.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 33α του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Ο προσδιορισμός του καθαρού κέρδους των εμπορικών επιχειρήσεων ενεργείται κατά τας επομένας διακρίσεις:

α) Επί τηρουσών επαρκή και ακριβή βιβλία και στοιχεία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων το καθαρόν κέρδος εξευρίσκεται λογιστικώς επί τη βάσει των δεδομένων των βιβλίων και στοιχείων τούτων δι' εκπτώσεως εκ των ακαθαρίστων εσόδων των εν άρθρω 35 αναφερομένων εξόδων.

β) Επί τηρουσών επαρκή και ακριβή βιβλία και στοιχεία δευτέρας Κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, εφ' όσον αύται παρέχουν αποκλειστικώς υπηρεσίας και στερούνται αξιολόγων αποθεμάτων κατά την λήξιν της διαχειριστικής περιόδου, το καθαρόν κέρδος εξευρίσκεται δι' εκπτώσεως εκ των ακαθαρίστων εσόδων των εν άρθρω 35 αναφερομένων εξόδων.

γ) Επί των λοιπών επιχειρήσεων των τηρουσών βιβλία και στοιχεία πρώτης ή δευτέρας κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, ως και επί των επιχειρήσεων αίτινες δεν τηρούν βιβλία και στοιχεία ή τηρούν τοιαύτα κατωτέρας της προσηκούσης κατηγορίας ή τηρούν ανακριβή ή ανεπαρκή βιβλία και στοιχεία και εφ' όσον εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν η ανεπάρκεια καθιστά αδύνατον την διενέργειαν των ελεγκτικών επαληθεύσεων, το καθαρόν κέρδος προσδιορίζεται εξωλογιστικώς κατά τα εν άρθρω 36 οριζόμενα».

Άρθρον 10.

Ακαθάριστον εισόδημα.

Το άρθρον 34 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 34.

Ακαθάριστον εισόδημα.

1. Ως ακαθάριστον εισόδημα επί εμπορικών επιχειρήσεων λαμβάνεται το σύνολον των ακαθαρίστων εσόδων εκ των πάσης φύσεως εμπορικών συναλλαγών αυτών.

2. Ο προσδιορισμός των ακαθαρίστων εσόδων των εμπορικών επιχειρήσεων ενεργείται ως ακολούθως:

α) Επί τηρουσών επαρκή και ακριβή βιβλία και στοιχεία δευτέρας ή τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, τα ακαθάριστα έσοδα εξευρίσκονται βάσει των δεδομένων των βιβλίων και στοιχείων τούτων.

β) Επί τηρουσών ακριβή βιβλία και στοιχεία πρώτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, τα ακαθάριστα έσοδα εξευρίσκονται διά προσθήκης εις το συνολικόν κόστος των εντός της χρήσεως αγορασθέντων εμπορευσίμων αγαθών ή παραχθέντων βάσει των αγορασθεισών πρώτων και βοηθητικών υλών ετοίμων προϊόντων, του μικτού εμπορικού ή βιομηχανικού, κατά περίπτωσιν, κέρδους καθοριζομένου διά συγκρίσεως της πραγματικής τιμής κτήσεως και της τιμής πωλήσεως των υπό της επιχειρήσεως διατεθέντων αγαθών.

Εν ανυπαρξία τοιούτων στοιχείων της κρινομένης επιχειρήσεως λαμβάνεται υπ' όψιν ο συντελεστής μικτού κέρδους ετέρων ομοειδών επιχειρήσεων.

Εν τη εφαρμογή της ανωτέρω διατάξεως της περιπτώσεως β', θεωρούνται ως πωληθέντα εντός της χρήσεως άπαντα τα εντός ταύτης αγορασθέντα αγαθά ή παραχθέντα έτοιμα προϊόντα, αδιαφόρως εάν η διάθεσις τούτων γίνεται χονδρικώς ή λιανικώς.

Επί επιχειρήσεων το πρώτον αρχομένων των εργασιών των εκ των αγορασθέντων εμπορευσίμων αγαθών θεωρούνται πωληθέντα εντός του πρώτου έτους τόσα δωδέκατα τούτων όσοι οι μήνες πραγματικής λειτουργίας της επιχειρήσεως, του κλάσματος μηνός λογιζομένου ως ακεραίου μηνός. Το υπόλοιπον ποσόν προστίθεται εις τας αγοράς του αμέσως επομένου έτους.

Εν περιπτώσει αλλαγής της κατηγορίας των υπό της επιχειρήσεως τηρουμένων βιβλίων και στοιχείων:

αα) εκ της πρώτης κατηγορίας εις την δευτέραν τοιαύτην, τα ακαθάριστα έσοδα κατά την διαχειριστικήν περίοδον καθ' ήν ετηρήθησαν το πρώτον βιβλία δευτέρας κατηγορίας, δεν δύνανται να υπερβούν τα ακαθάριστα έσοδα τα οποία εξευρίσκονται επί τη βάσει των εντός της περιόδου ταύτης αγορασθέντων εμπορευσίμων αγαθών ή παραχθέντων ετοίμων προϊόντων,

ββ) εκ της πρώτης κατηγορίας εις την τρίτην ή τετάρτην τοιαύτην, τα ακαθάριστα έσοδα κατά την τελευταίαν προ της αλλαγής της κατηγορίας των βιβλίων διαχειριστικήν περίοδον, εξευρίσκονται επί τη βάσει των αγορασθέντων κατά την περίοδον ταύτην εμπορευσίμων αγαθών ή παραχθέντων ετοίμων προϊόντων, μειωμένων κατά την αξίαν τούτων, την εμφανιζομένην εις την απογραφήν ενάρξεως της διαχειριστικής περιόδου καθ' ήν εγένετο η αλλαγή της κατηγορίας των βιβλίων,

γγ) εκ της δευτέρας κατηγορίας εις την πρώτην τοιαύτην, τα ακαθάριστα έσοδα κατά την διαχειριστικήν περίοδον καθ' ήν ετηρήθησαν το πρώτον βιβλία πρώτης κατηγορίας, εξευρίσκονται επί τη βάσει των αγορασθέντων κατά την περίοδον ταύτην εμπορευσίμων αγαθών ή παραχθέντων ετοίμων προϊόντων, προσηυξημένων κατά την αξίαν των αποδεδειγμένως μή διατεθέντων εμπορευσίμων αγαθών ή παρα-

χθέντων ἑτοίμων προϊόντων κατὰ τὰς διαχειριστικὰς περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας ἐτηρήθησαν βιβλία δευτέρας κατηγορίας,

ββ) ἐκ τῆς τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας εἰς τὴν πρώτην τοιαύτην, τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα κατὰ τὴν διαχειριστικὴν περίοδον καθ' ἣν ἐτηρήθησαν τὸ πρῶτον βιβλία πρώτης κατηγορίας, ἐξευρίσκονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀγορασθέντων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐμπορευσίμων ἀγαθῶν ἢ ἑτοίμων προϊόντων, προσηυξημένων κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐμφανιζομένων εἰς τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν λήξεως ἐμπορευσίμων ἀγαθῶν ἢ παραχθέντων ἑτοίμων προϊόντων.

γ) Ἐπὶ μὴ τηρουσῶν βιβλία καὶ στοιχεῖα τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἢ τηρουσῶν τοιαῦτα ἀνεπαρκῆ ἢ ἀνακριβῆ ἢ κατωτέρας τῆς προσηκούσης κατηγορίας, τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα προσδιορίζονται ἐξωλογιστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διατιθεμένων στοιχείων καὶ πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς συναλλακτικῆς δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν λειτουργίας αὐτῆς. Διὰ τὸν τοιοῦτον προσδιορισμὸν λαμβάνονται ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐμφανιζόμεναι ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις, τὸ ἐμφανιζόμενον μικτὸν κέρδος, ὡς καὶ τὸ πραγματοποιούμενον τοιοῦτον παρ' ἑτέρων ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων ἐργαζομένων ὑπὸ παρομοίας συνθήκας, τὸ ἀπασχολούμενον προσωπικόν, τὸ ὕψος τῶν ἐπενδεδυμένων κεφαλαίων ὡς καὶ τῶν ἰδίων κεφαλαίων κινήσεως, τὸ ποσὸν τῶν δανείων καὶ πιστώσεων, τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων παραγωγῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως καὶ πάσης ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς δαπάνης.

3. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ κρίσις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, δέον νὰ μὴν ἀφίσταται τῶν δεδομένων τῆς κοινῆς πείρας».

Ἄρθρον 11.

Ἔκπτωσις ποσοστοῦ ἐπὶ ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐπιχειρήσεων ἐκδόσεως ἐφημερίδων. Ἔκπτωσις ποσοῦ δωρεῶν ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ μεταφορὰ ζημίας ἐξαγωγικῆς ἐπιχειρήσεως.

1. Τὰ πέμπτον καὶ ἕκτον ἐδάφια τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Τὸ ἐκπιπτόμενον ποσὸν ὁρίζεται εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%) ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐτησίων ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων.

Ὡσαύτως ὡς γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως λογίζονται καὶ τὰ καταβαλλόμενα λόγῳ δωρεᾶς ποσὰ εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους, τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους, τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὰ νομίμως ὑφιστάμενα ἢ συνιστώμενα ἡμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ἐπιδιώκοντα φιλανθρωπικούς, θρησκευτικούς, ἐθνωφελεῖς, κοινωφελεῖς καὶ ἐκπαιδευτικοὺς σκοπούς, ὡς καὶ εἰς τὰ ἀνεγνωρισμένα ἀθλητικὰ Σωματεῖα».

2. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ ζημία αὕτη δύναται νὰ μεταφέρηται πρὸς συμψηφισμὸν πρὸς τὰ κέρδη τοῦ ἐξαγωγικοῦ κλάδου τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τὰς πέντε (5) ἑπομένας συνεχεῖς χρήσεις, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι καὶ κατὰ τὰς χρήσεις ταύτας ἡ ἐπιχείρησις τηρεῖ ἐπαρκῆ καὶ ἀκριβῆ βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων».

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 12.

Παρακράτησις φόρου ἐπὶ ἡμερομισθίων καὶ ἐπὶ ἀμοιβῶν καταβαλλομένων εἰς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως ε' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως :

«Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης περιπτώσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κυρίων ἀποδοχῶν τῶν μὴ ἐχόντων τὴν ἰδιότητα τοῦ μονίμου δημοσίου ὑπαλλήλου φωτοειδησεογράφων καὶ εἰκονοληπτῶν ἐπικαίρων τηλεοράσεως τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Σωματεῖον Εἰκονοληπτῶν Τηλεοράσεως Ε.Ρ.Τ. καὶ διεπομένων ὑπὸ τῶν περὶ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος διατάξεων».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποδοχῶν κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978 καὶ ἐφεξῆς.

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, τῶν ὑπαλλήλων τῆς Μονίμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς Κοινότησι καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ ἐν Βρυξέλλαις Ἀντιπροσωπευτικὸν Γραφεῖον τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος, ὡς καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν λαμβάνεται ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ καθαρὸν ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν, τὰς ὁποίας οὗτοι θὰ ἐλάμβανον, ἐὰν ὑπηρέτουν εἰς τὸ ἐσωτερικόν».

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

5. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«β) ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀμειβομένων βάσει συντελεστοῦ ὁριζομένου εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ ἑξακοσίας (600) δραχμὰς καὶ μέχρις ἑπτακοσίων (700) δραχμῶν τοιαῦτα εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ ἑπτακοσίας μίαν (701) δραχμὰς καὶ μέχρις ὀκτακοσίων (800) δραχμῶν τοιαῦτα, εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%) διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ ὀκτακοσίας μίαν (801) δραχμὰς καὶ μέχρις ἐννεακοσίων (900) δραχμῶν τοιαῦτα, εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%), διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ ἐννεακοσίας μίαν (901) δραχμὰς καὶ μέχρι χιλίων (1000) δραχμῶν τοιαῦτα, εἰς ἓξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6%) διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ χιλίας μίαν (1001) δραχμὰς καὶ μέχρι χιλίων διακοσίων (1.200) δραχμῶν καὶ εἰς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%) διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ χιλίας διακοσίας μίαν (1.201) δραχμὰς καὶ ἄνω».

6. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἡμερομισθίων καταβαλλομένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978 καὶ ἐφεξῆς.

7. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Δημόσιαι ὑπηρεσίαι, ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ὀργανισμοὶ κοινῆς ὠφελείας, κοινωφελῆ ἱδρύματα πάσης φύσεως, δημόσιαι ἐπιχειρήσεις, τράπεζαι καὶ πιστωτικὰ ἱδρύματα ἢ πιστωτικοὶ ὀργανισμοί, συνεταιρισμοὶ καὶ ἑνώσεις αὐτῶν, ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, ὡς καὶ ἐπιχειρήσεις τηροῦσαι βιβλία τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, καταβάλλουσαι πάσης φύσεως ἀμοιβὰς εἰς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας, πραγματογνώμονας, διαιτητάς, ἐκκαθαριστὰς ἐν γένει, ἐλεγκτὰς ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἐκτελεστὰς διαθηκῶν, ἐκκαθαριστὰς κληρονομιῶν καὶ κηδεμόνας σχολαζούσης κληρονομίας, συγγραφεῖς καὶ μουσουργοὺς ἐκ συγγραφικῶν ἐν γένει δικαιωμάτων, ἀντιπροσώπους ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων καὶ ἰδιώτας διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς πάσης φύσεως ἐπιτροπὰς ἢ συμβούλια, ὑποχρεοῦνται εἰς παρακράτησιν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσοστοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης ἀκαθαρίστου ἀμοιβῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν.

3. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρακρατούμενος φόρος εἰσοδήματος 8% ἀποδίδεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου,

Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, διὰ δηλώσεως περιλαμβανούσης τὰ ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἡμερολογιακοῦ τριμήνου παρακρατηθέντα ποσὰ φόρου.

Τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑποχρεοῦται, ὅπως μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ βεβαίωσιν τοῦ ἀποδοθέντος φόρου ἀποστείλῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὴν ἐπιδοθεῖσαν αὐτῷ δήλωσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τοῦ ἐκδοθέντος σχετικοῦ τριπλοτύπου καὶ τὸ εἰσπραχθὲν ποσόν.

Προκειμένου περὶ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, αὕτη, πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ φόρου θὰ θεωρῆται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὅστις καὶ ὑπολογίζει τὸν πρόσθετον φόρον.

Αἱ δηλώσεις περιλαμβάνουν τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἐπαγγελματικὴν διεύθυνσιν ἑκάστου δικαιούχου, τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς του, τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν καταβληθεισῶν ἀμοιβῶν καὶ τὸν ἀναλογοῦντα ἐπ' αὐτοῦ φόρον».

Ἄρθρον 13.

Μὴ ἔκδοσις φύλλου ἐλέγχου.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Παραφυλαττομένων τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, δὲν ἐκδίδεται φύλλον ἐλέγχου ὁσάκις τὸ φορολογητέον εἰσόδημα τοῦ δηλοῦντος καὶ τῆς συζύγου του, ἀθροιστικῶς λαμβανόμενον, δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας (60.000) δραχμάς».

Ἄρθρον 14.

Βεβαίωσις φόρου.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἐὰν τὸ πρὸς βεβαίωσιν τελικῶς ὀφειλόμενον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς διακοσίας (200) δραχμάς, ἀμελεῖται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου, μὴ ἐνεργουμένης τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Φόρος βεβαιούμενος ἐντὸς τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους ἢ εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς λήξεως αὐτοῦ βάσει ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς δηλώσεως ὑποβαλλομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ παρόντος, καταβάλλεται εἰς ἓξ (6) ἴσας μηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός».

Ἄρθρον 15.

Προϋποθέσεις ἀπαλλαγῆς ὑποχρεώσεως παρακρατήσεως φόρου καὶ ὑποβολῆς δηλώσεως.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β. Δ/τος 284/1970 «περὶ τρόπου παρακρατήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθενται ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

«Δὲν ἐνεργεῖται παρακράτησις φόρου εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐτήσιον φορολογητέον εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ μισθωτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας (60.000) δραχμάς, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν κτᾶται εἰσοδήματα ἐξ ἑτέρων πηγῶν καὶ ἡ σύζυγός του οὐδὲν εἰσόδημα κτᾶται. Πρὸς τοῦτο, καθ' ἕκαστον ἔτος ὑποβάλλεται πρὸς τὸν ἐργοδότην ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ μισθωτοῦ ὅτι οὗτος δὲν κτᾶται εἰσοδήματα ἐξ ἑτέρων πηγῶν, ἡ δὲ σύζυγός του οὐδὲν εἰσόδημα κτᾶται. Εἰς περίπτωσιν ἀποκτήσεως εἰσοδημάτων ἐξ ἑτέρων πηγῶν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῆς συζύγου του ἐξ οἱασδήποτε πηγῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ὑποβάλλεται σχετικὴ δήλωσις τούτου πρὸς τὸν ἐργοδότην, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατήσῃ τὸν ὀφειλόμενον φόρον βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἐπὶ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τούτου αἱ κυρώσεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955».

2. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Β.Δ. 284/1970, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 3.

Πᾶν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον κτᾶται εἰσόδημα μόνον ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ὑποβολὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 δηλώσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν, διὰ δὲ τὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου ἀναλογοῦντα φόρον, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὑφίσταται ὑποχρέωσις ἐξ ὁλοκλήρου παρακρατήσεως κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 16.

Καθορισμὸς κατηγορίας τηρουμένων βιβλίων.

Ὅπου εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ὡς οὗτος ἰσχύει, ἀναφέρονται βιβλία δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, νοοῦνται τὰ τοιαῦτα τετάρτης κατηγορίας.

Ἄρθρον 17.

Ἐξεύρεσις ἀκαθαρίστων ἐσόδων οἰκοδομικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ πωλήσεως ἀκινήτων μέχρι 31.12.1979 εἰς ἐκτέλεσιν προσυμφώνου συνταγέντος μέχρι 31.12.1976.

1. Εἰς περίπτωσιν συντάξεως ὁριστικοῦ συμβολαίου πωλήσεως ἀκινήτων μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1979, εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου συνταγέντος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1976, ὑπὸ ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων εἰς τὴν πώλησιν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 36α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καθαρῶν κερδῶν, ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα λαμβάνονται τὰ εἰς τὰ συμβολαιογραφικὰ προσύμφωνα πωλήσεως ἀναγραφόμενα τιμήματα, ὡς ταῦτα τυχὸν ἔχουν ἀναπροσαρμοσθῆ διὰ μεταγενεστέρων προσυμφώνων, προσαυξανόμενα κατὰ ποσοστὸν δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12%) δι' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τοῦ χρόνου ὑπογραφῆς τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐτῶν, τμῆμα τοῦ ἔτους λογίζεται ὡς ὁλόκληρον τοιοῦτον.

2. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα, τὰ προκύπτοντα κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου κατανέμονται, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 36α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καθαρῶν κερδῶν, ἀνὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) εἰς τὸ ἔτος συντάξεως τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου καὶ εἰς τὸ ἑπόμενον τούτου ἔτος.

Ἄρθρον 18.

Κατάργησις διατάξεων.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 588/1977 «περὶ ὀργανώσεως τῶν Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Πρωτευούσης καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσε.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν.

Ἄρθρον 19.

Δαπάναι ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων.

1. Τὸ ἄρθρον 7 τῆς ἀπὸ 18.5.1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας «περὶ λήψεως μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν περιστολὴν τῆς πολυτελοῦς καταναλώσεως» τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 625/1977 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 18.5.1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας «περὶ λήψεως μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν περιστολὴν τῆς πολυτελοῦς καταναλώσεως καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 7.

Δαπάναι ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων.

1. Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων, προκειμένου ὑπολογισμοῦ τῶν καθαρῶν κερδῶν εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ἐκπίπτονται αἱ πάσης φύσεως δαπάναι συντηρήσεως, λειτουργίας, ἐπισκευῆς καὶ κυκλοφορίας ὡς καὶ αἱ ἀποσβέσεις τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων αὐτῶν, ἰδιωτικῆς χρήσεως, κυλινδρισμοῦ κινητῆρος μέχρι καὶ χιλίων ἑξακοσίων (1.600) κυβικῶν ἑκατοστῶν μέχρις ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐὰν τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως εἶναι κυλινδρισμοῦ κινητῆρος ἄνω τῶν χιλίων ἑξακοσίων (1.600) κυβικῶν ἑκατοστῶν, ἀπὸ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ἐκπίπτεται ποσοστὸν μέχρι τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν.

2. Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἀσκούντων ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, προκειμένου ὑπολογισμοῦ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, ἐκπίπτεται διὰ δαπάνας ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ποσὸν μέχρι δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν μηνιαίως, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐλευθέρου ἐπαγγελματίου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν αὐτοκινήτων».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1978.

Ἄρθρον 20.

Ὑποβολὴ δηλώσεως ὑπὸ ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, «περὶ Φορολογίας Εἰσοδήματος Νομικῶν Προσώπων», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τῶν τριῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἑταιριῶν ἢ ὀργανισμῶν, διατηρούντων ἐν Ἑλλάδι μόνιμον ἐγκατάστασιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 5 διὰ τὰ κτώμενα εἰσοδήματα ἀπὸ προσφερθείσας ὑπηρεσίας ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον αὗται ἀφοροῦν εἴτε εἰς τὴν κατάρτισιν μελετῶν ἢ σχεδίων εἴτε εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἐρευνῶν ἐν γένει ἢ αἱ ἐργασίαι καὶ ὑπηρεσίαι αὗται τυγχάνουν τεχνικῆς, οἰκονομικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐν γένει φύσεως».

Ἄρθρον 21.

Ἀπαλλαγαὶ ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 ἕως 29 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν καὶ ἑταιριῶν περιωρισμένης εὐθύνης συσταθεισῶν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968 «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 848/1971 καὶ αἱ ὁποῖαι διελύθησαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινων διατάξεων» καὶ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν. 542/1977 ἢ θέλουσι διαλυθῆ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ παρόντος νόμου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 ἕως 29 τοῦ Ν. 542/1977.

3. Ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι καὶ ἑταιρεῖαι περιωρισμένης εὐθύνης συσταθεῖσαι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 848/1971, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀνεγείρει ξενοδοχεῖα ἐπὶ γηπέδων κειμένων εἰς παραμεθορίους περιοχὰς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 289/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων» ἢ νήσους, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἔχουν ἀναπροσαρμόσει τὴν ἀξίαν τῶν γηπέδων τούτων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 ἕως 29 τοῦ Ν. 542/1977, ὑποχρεοῦνται νὰ προβοῦν εἰς ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ πρώτου Ἰσολογισμοῦ τοῦ κλειομένου μετὰ τὴν 29 Ἰουνίου 1979 κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων.

Ἄρθρον 22.

Αὔξησις τοῦ Κεφαλαίου.

1. Αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρίαι καὶ ἑταιρίαι περιωρισμένης εὐθύνης αἱ ὁποῖαι ἀναπροσήρμοσαν τὴν ἀξίαν τῶν ἀκινήτων, βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 19 τοῦ Ν. 542/1977, ὑποχρεοῦνται νὰ προβοῦν εἰς αὔξησιν τοῦ μετοχικοῦ ἢ εταιρικοῦ κεφαλαίου, κατὰ περίπτωσιν, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1978, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 542/1977 καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ ἢ εταιρικοῦ κεφαλαίου τοῦ Ν. 2190/1920 «περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν» καὶ Ν. 3190/1955 «περὶ Ἑταιριῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης».

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρίαι ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσουν τὰς νέας μετοχὰς εἰς τοὺς μετόχους των.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τῆς ἑταιρίας πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων αἱ κυρώσεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Ν. 2190/1920.

3. Κεφαλαιοποιήσεις ἀποθεματικῶν καὶ κερδῶν εἰς νέον, ὡς καὶ διανομαὶ μερισμάτων ὑπὸ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, πραγματοποιηθεῖσαι κατόπιν ἀποφάσεων ἐκτάκτων γενικῶν συνελεύσεων αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1976 καὶ τῶν ὁποίων αἱ μετοχαὶ δὲν ἦσαν εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον κατὰ τὸν χρόνον λήψεως τῶν ἀποφάσεων τούτων, φορολογοῦνται δι' ἐφαρμογῆς τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφηρμόζοντο πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 542/1977, ἐφ' ὅσον αἱ μετοχαὶ τῶν ἑταιρειῶν τούτων εἰσήχθησαν εἰς τὸ Χρηματιστήριον μέχρι καὶ τέλους Φεβρουαρίου 1977.

Ἄρθρον 23.

Κύρωσις ἀποφάσεων καὶ διαταγῆς.

1. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ ὑπ' ἀριθ. Ε.1712 ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1977, Ε. 3242 ἀπὸ 12 Μαρτίου 1977, Ε. 3398 καὶ Ε. 3399 ἀπὸ 17 Μαρτίου 1977, Ε. 13631 ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1977, Ε. 3714/816 ἀπὸ 22 Μαρτίου 1977, Ε. 15767/3830 ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1977, Ε. 3433/958 ἀπὸ 29 Μαρτίου 1978, Ε. 6927/1729 ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1978, Κ. 8173/422 ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1978, Κ. 8367/438 ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1978 ἀποφάσεις καὶ ἡ Ε. 9846/2231 ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1977 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

'Αριθ. Πρωτ. Ε. 1712

'Αθῆναι, 11 Φεβρουαρίου 1977

Ἔχοντας ὑπόψη:

Τὶς ἀντικειμενικὲς δυσχέρειες γιὰ τὴν ἔγκαιρη ἐκκαθάριση τῶν λογαριασμῶν μισθοδοσίας τοῦ πλοιάρχου καὶ τήν, ἀπ' αὐτὸ τὸ λόγο, ἀδυναμία τῶν ὑποχρέων νὰ χορηγοῦν ἐμπρόθεσμα τὶς βεβαιώσεις γιὰ τὶς ἀποδοχὲς ποὺ κατέβαλαν στοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἀποφασίζουμε:

Ὁρίζουμε ὅπως, ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1977, τὰ φυσικὰ πρόσωπα ποὺ ἀποκτοῦν εἰσόδημα ἀπὸ μισθωτὲς ὑπηρεσίες, ὡς ἀξιωματικοὶ ἐμπορικῶν πλοίων, ὑποβάλλουν τὴ δήλωση φορολογίας εἰσοδήματος μέχρι 10 'Απριλίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθμ. Πρωτ. Ε. 3242

'Αθῆναι, 12 Μαρτίου 1977

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος» καθὼς αὐτὸ ἰσχύει.

2. Τὴν ἀντικειμενικὴ ἀδυναμία τῶν διοικήσεων τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, γιὰ τὴν ἔγκαιρη κατάρτιση καὶ ἀποστολὴ στὸν ἁρμόδιο Νομάρχη τοῦ πίνακα τῶν ἀντιπροσώπων τους γιὰ τὸ ἔτος 1977, ἀποφασίζουμε:

Παρατείνουμε, κατ' ἐξαίρεση γιὰ τὸ ἔτος 1977, ὡς τὶς 20 'Απριλίου 1977 τὴν προθεσμία ποὺ ὁρίζεται στὸ πρῶτο ἐδάφιο τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, γιὰ τὴν κατάρτιση καὶ ἀποστολὴ στὸν ἁρμόδιο Νομάρχη, ἀπὸ τὶς διοικήσεις τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, τοῦ πίνακα τῶν ἀντιπροσώπων τους.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. Ε. 3398

'Αθῆναι, 17 Μαρτίου 1977

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος».

2. Τὴν ἀνάγκη ἁπλουστεύσεως τῆς διαδικασίας ἡ ὁποία ἀκολουθεῖται κατὰ τὴν καταβολὴ τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, ἀποφασίζουμε:

Ὁρίζουμε ὅτι ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ καταβάλῃ ἕως καὶ τὸ μῆνα Δεκέμβριο τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους, τὸ συνολικὸ ποσὸ τῆς ὀφειλῆς του, ποὺ προκύπτει βάσει τῆς ἀρχικῆς δηλώσεώς του, ἐφόσον αὐτὸ τὸ ποσὸ δὲν ὑπερβαίνει τὶς πεντακόσιες (500) δραχμές.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αθῆναι, 17 Μαρτίου 1977

'Αριθ. Πρωτ. Ε. 3399

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὴ διάταξη τῆς περιπτώσεως α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος».

2. Τὴν ἀνάγκη ἁπλουστεύσεως τῆς διαδικασίας, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖται κατὰ τὴν ἐκκαθάριση καὶ βεβαίωση τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, ἀποφασίζουμε:

Ὁρίζουμε ὅτι ἀμελεῖται ἡ βεβαίωση τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς, ποὺ προκύπτει βάσει τῶν δηλώσεων οἱ ὁποῖες ὑποβάλλονται ἀπὸ τὰ φυσικὰ πρόσωπα, ἐφόσον αὐτὸ τὸ ποσὸ δὲν ὑπερβαίνει τὶς πενήντα (50) δραχμές.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. Ε. 13631

'Αθῆναι, 28 Σεπτεμβρίου 1977

Ἔχοντες ὑπόψη:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος» ὡς τοῦτο ἰσχύει.

2. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος.

3. Τὴν ἀνάγκην ἐπιταχύνσεως τοῦ βεβαιωτικοῦ ἔργου τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν καὶ διευκολύνσεως τῶν φορολογουμένων, οἵτινες ὑποβάλλουν ἀρχικὴν ἢ συμπληρωματικὴν δήλωσιν περὶ τοῦ εἰσοδήματός των ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος, ὡς τοῦτο προσδιορίζεται τεκμαρτῶς ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955,

ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν ὅπως, φόρος βεβαιούμενος ἐντὸς τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους ἢ εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς λήξεως αὐτοῦ βάσει ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς δηλώσεως ὑποβαλλομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, καταβάλλεται εἰς ἓξ ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. Ε. 3714/816

'Αθῆναι, 22 Μαρτίου 1977

Ἔχοντας ὑπόψη ὅτι:

α) Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων διὰ τὴν συγχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων», λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1977.

β) Γιὰ τὴν διευκόλυνση τῆς δημιουργίας μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων κρίνεται ἀναγκαία ἡ τροποποίηση τῶν διατάξεων τοῦ πιὸ πάνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα καὶ μὲ τὶς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πενταετοῦς Προγράμματος Οἰκονομικῆς 'Αναπτύξεως καὶ τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς μελέτης τῶν φορολογικῶν κινήτρων,

ἀποφασίζουμε

Παρατείνουμε τὴν προθεσμία ποὺ ὁρίζεται στὴν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 γιὰ τὶς δηλώσεις ποὺ πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν στὸν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο μετὰ τὴν κοινοποίηση τῆς παρούσης, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977, ἐὰν ἡ προθεσμία ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ λήγει πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1977.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. Ε. 15767/3830

'Αθῆναι, 15 Νοεμβρίου 1977

Ἔχοντας ὑπόψη ὅτι:

α. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων διὰ τὴν συγχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων», λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1977.

β. Γιά τήν διευκόλυνση τῆς δημιουργίας μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων κρίνεται ἀναγκαία ἡ τροποποίηση τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα καί μέ τίς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ πενταετοῦς προγράμματος Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως καί τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς πού μελέτησε τά φορολογικά κίνητρα.

γ. Τήν ὑπ' ἀριθ. Ε.3714/816/22.3.1977 ἀπόφασή μας, ἡ ὁποία θά κυρωθεῖ μέ νόμο, μέ τήν ὁποία παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977, ἡ προθεσμία πού προβλέπεται ἀπό τή διάταξη τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 γιά τίς δηλώσεις πού ἔπρεπε νά ὑποβληθοῦν στόν ἁρμόδιο Οἰκον. Ἔφορο μετά τήν 22 Μαρτίου 1977.

δ. Τό γεγονός ὅτι δέν προβλέπεται νά ἔχει ψηφισθεῖ ἀπό τή νέα Βουλή μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 ὁ νέος νόμος γιά τά φορολογικά κίνητρα γιά τή δημιουργία μεγάλων Οἰκονομικῶν μονάδων,

ἀποφασίζουμε

Παρατείνουμε τήν προθεσμία πού ὁρίζεται στήν ὑπ' ἀριθ. Ε.3714/816/22.3.1977 ἀπόφασή μας μέχρι 30 Μαρτίου 1978, ἐάν ἡ προθεσμία πού προβλέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου λήγει πρό τῆς 30 Μαρτίου 1978.

Ὁ Ὑπουργός
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 9846/2231 11 Ἰουλίου 1977

Ἡ προθεσμία γιά τήν ὑποβολή τῶν δηλώσεων τοῦ φόρου ὑπεραξίας Ν. 542/1977, ἡ ὁποία λήγει τή δεκάτη (10) Ἰουλίου 1977, παρατείνεται μέχρι καί τήν εἰκοστή (20) Ἰουλίου 1977.

Ὁ Ὑπουργός
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 3433/958

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας.

Ἀθῆναι, 29 Μαρτίου 1978

Ἔχοντας ὑπόψη ὅτι:

α. Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων διά τήν συγχώνευσιν ἤ μετατροπήν ἐπιχειρήσεων πρός δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων», ἔληξε τήν 31 Δεκεμβρίου 1977.

β. Γιά τήν διευκόλυνση τῆς δημιουργίας μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων κρίθηκε ἀναγκαία ἡ τροποποίηση τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα καί μέ τίς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ πενταετοῦς προγράμματος Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως καί τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς πού μελέτησε τά φορολογικά κίνητρα.

γ. Τίς ὑπ' ἀριθ. Ε.3714/816/22.3.1977 καί Ε.15767/3830/15.11.1977 ἀποφάσεις μας, οἱ ὁποῖες θά κυρωθοῦν μέ νόμο, μέ τίς ὁποῖες παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 καί 30 Μαρτίου 1978 ἀντίστοιχα ἡ προθεσμία πού προβλέπεται ἀπό τή διάταξη τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 γιά τίς δηλώσεις πού ἔπρεπε νά ὑποβληθοῦν στόν ἁρμόδιο Οἰκονομικό Ἔφορο μετά τήν 22 Μαρτίου 1977.

δ. Ὅτι δέν προβλέπεται νά ἔχει ψηφισθεῖ ἀπό τή Βουλή μέχρι 30 Μαρτίου 1978 ὁ νέος νόμος γιά τά φορολογικά κίνητρα γιά τή δημιουργία μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων, ἀποφασίζουμε:

Παρατείνουμε τήν προθεσμία πού ὁρίζεται στήν ὑπ' ἀριθ. Ε. 15767/3830/15.11.1977 ἀπόφασή μας μέχρι 30 Ἰουνίου 1978, ἐάν ἡ προθεσμία πού προβλέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου λήγει πρό τῆς 30 Ἰουνίου 1978.

Ὁ Ὑπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 6027/1729

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας.

Ἀθῆναι, 27 Ἰουνίου 1978

Ἔχοντας ὑπόψη ὅτι:

α. Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων διά τήν συγχώνευσιν ἤ μετατροπήν ἐπιχειρήσεων πρός δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων», ἔληξε τήν 31 Δεκεμβρίου 1977.

β. Γιά τήν διευκόλυνση τῆς δημιουργίας μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων κρίθηκε ἀναγκαία ἡ τροποποίηση τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα καί μέ τίς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ πενταετοῦς προγράμματος Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως καί τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς πού μελέτησε τά φορολογικά κίνητρα.

γ. Τίς ὑπ' ἀριθ. Ε.3714/816/22.3.1977, Ε.15767/3830/15.11.1977 καί Ε. 3433/958/29.3.1978 ἀποφάσεις μας, οἱ ὁποῖες θά κυρωθοῦν μέ νόμο, μέ τίς ὁποῖες παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977, 30 Μαρτίου 1978 καί 30 Ἰουνίου 1978 ἀντίστοιχα, ἡ προθεσμία πού προβλέπεται ἀπό τή διάταξη τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 γιά τίς δηλώσεις πού ἔπρεπε νά ὑποβληθοῦν στόν ἁρμόδιο Οἰκονομικό Ἔφορο μετά τήν 22 Μαρτίου 1977.

δ. Ὅτι δέν προβλέπεται νά ἔχει ψηφισθεῖ ἀπό τή Βουλή μέχρι 30 Ἰουνίου 1978 ὁ νέος νόμος γιά τά φορολογικά κίνητρα γιά τή δημιουργία μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων, ἀποφασίζουμε:

Παρατείνουμε τήν προθεσμία πού ὁρίζεται στήν ὑπ' ἀριθ. Ε. 3433/958/29.3.1978 ἀπόφασή μας μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1978, ἐάν ἡ προθεσμία πού προβλέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου λήγει πρό τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1978.

Ὁ Ὑπουργός
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 8173/422

Ἀθῆναι, 21 Ἰουνίου 1978

Ἔχοντας ὑπόψη:

Τήν ἀνάγκη τῆς σύντομης περαιώσεως τῶν ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων καί τῆς ἔγκαιρης βεβαιώσεως καί εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ Δημοσίου ἀπό φόρους, τέλη, εἰσφορές ὑπέρ αὐτοῦ ἤ τρίτων, ἀποφασίζουμε:

1. Ὑπόχρεοι, πού δέν ὑπέβαλαν δήλωση ἤ ὑπέβαλαν ἀνακριβῆ δήλωση, γιά τήν καταβολή τῶν κατωτέρω φόρων, τελῶν ἤ εἰσφορῶν ὑπέρ τοῦ Δημοσίου ἤ τρίτων, μποροῦν νά ὑποβάλουν στόν ἁρμόδιο Οἰκονομικό Ἔφορο μέχρι 31 Ὀκτωβρίου 1978 ἀρχική ἤ συμπληρωματική δήλωση χωρίς ἐπιβολή πρόσθετου φόρου, προσαυξήσεως, προστίμου ἤ ἄλλης ὁποιασδήποτε κυρώσεως, λόγω ἐκπροθέσμου.

α) Φόρου Εἰσοδήματος, γιά τά εἰσοδήματα πού ἀποκτήθηκαν μέχρι καί τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1977, καθώς καί τοῦ φόρου τῶν ἄρθρων 16—29 τοῦ Ν. 542/1977.

β) Φόρου Κληρονομιῶν — Δωρεῶν — Προικῶν, γιά τίς φορολογικές ὑποχρεώσεις πού γεννήθηκαν μέχρι καί 31 Δεκεμβρίου 1977.

γ) Φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, γιά τίς μεταβιβάσεις πού συντελέσθηκαν μέχρι καί 31 Δεκεμβρίου 1977.

δ) Φόρου ἀκινήτου περιουσίας, γιά τά μέχρι καί τοῦ 1978 ἡμερολογιακά ἔτη.

ε) Φόρου Κύκλου ἐργασιῶν, φόρου πολυτελείας, εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως Ν.Δ. 3829/1958 καί φόρου καταναλώσεως χρωδῶν ὑλῶν καί ἀπορρυπαντικῶν, γιά τά ἀκαθάριστα ἔσοδα πού πραγματοποιήθηκαν μέχρι καί 31 Δεκεμβρίου 1977.

στ) Φόρου καταναλώσεως στά ἐπιβατικά αὐτοκίνητα πού κατασκευάζονται στό ἐσωτερικό καί φόρου καταναλώσεως στά λιπαντικά ἔλαια, γιά τίς πωλήσεις πού πραγματοποιήθηκαν μέχρι καί 31 Δεκεμβρίου 1977.

ζ) Τελών χαρτοσήμου, γιά έγγραφα πού καταρτίσθηκαν καί συναλλαγές πού πραγματοποιήθηκαν μέχρι καί 31 Δεκεμβρίου 1977.

η) Φόρου άρθρου 5 τού Α.Ν. 843/1948, γιά τίς δεδουλευμένες άποδοχές μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977.

θ) Εισφοράς ύπέρ ΟΓΑ — Δήμων καί Κοινοτήτων τού άρθρου 10 καί εισφοράς ύπέρ ΟΓΑ τού έδαφίου 6' τής περιπτώσεως Ζ' τής παρ. 1 τού άρθρου 11 τού Ν. 4169/1961, όπως ισχύει, γιά συναλλαγές πού πραγματοποιήθηκαν μέχρι καί 31 Δεκεμβρίου 1977.

ι) Όποιουδήποτε άλλου φόρου, τέλους εισφοράς ή κρατήσεως ύπέρ τού Δημοσίου ή τρίτων, πού δέν περιλαμβάνεται στίς περιπτώσεις α' έως καί θ' έφόσον ή σχετική ύποχρέωση γεννήθηκε μέχρι καί 31 Δεκεμβρίου 1977.

Στίς άνωτέρω ρυθμίσεις τών περιπτώσεων α' μέχρι καί ι' περιλαμβάνονται καί οί φόροι καί εισφορές ύπέρ τού Δημοσίου ή τρίτων πού συμβεβαιώνονται μέ τούς άνωτέρω φόρους, καθώς καί ή εισφορά τού Ν.Δ. 44/1974 καί τών άρθρων 15—20 τού Ν. 257/1976.

2. Ή προθεσμία ύποβολής τής άρχικής ή συμπληρωματικής δηλώσεως, κατά τίς διατάξεις τής παρ. 1, δέν άναστέλλει τή διαδικασία έλέγχου τών δηλώσεων καί βεβαιώσεως τών φόρων, τελών, εισφορών κλπ., άπό τόν άρμόδιο Οικονομικό Έφορο.

3. Οί διατάξεις τής παρ. 1 έφαρμόζονται άνάλογα καί στίς ύποθέσεις γιά τίς όποίες μέχρι έκδόσεως τής παρούσης άποφάσεως:

α) έχουν κοινοποιηθεί φύλλα έλέγχου ή πράξεις τού Οικονομικού Έφόρου καί δέν έχουν όριστικοποιηθεί, καί

β) έχουν άσκηθεί έμπρόθεσμες προσφυγές καί παραμένουν στήν Οικον. Έφορία ή έχουν διαβιβασθεί γιά έκδίκαση στό Διοικητικό Πρωτοδικείο καί δέ συζητήθηκαν.

4. Έπίσης, στίς ύποθέσεις τής προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατή καί ή έξώδικη λύση τής διαφοράς, κατόπιν αιτήσεως τού ύποχρέου, ή όποία πρέπει νά ύποβληθεί στόν άρμόδιο Οικον. Έφορο μέχρι 31 Αύγούστου 1978.

Έάν ή ύπόθεση έχει διαβιβασθεί στό Διοικητικό Πρωτοδικείο, ό Οικον. Έφορος προτείνει τήν άναβολή τής συζητήσεως τής προσφυγής, ή όποία παρέχεται κατά τήν κρίση τού Προέδρου τού Δικαστηρίου καί πάντως όχι πέραν τού διμήνου.

Σέ περίπτωση πού θά πραγματοποιηθεί ή έξώδικη λύση τής διαφοράς ό ύπόχρεος άπαλλάσσεται άπό πρόσθετο φόρο, προσαύξηση, πρόστιμο ή άλλη κύρωση.

Ύποθέσεις πού περαιώθηκαν σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τής παρούσης, έπιστρέφονται άπό τό Διοικητικό Πρωτοδικείο, στόν άρμόδιο Οικον. Έφορο, ύστερα άπό έγγραφό του καί ή έκκρεμής δίκη θεωρείται αύτοδικαίως καταργημένη.

5. Γιά ύποθέσεις φόρου μεταβιβάσεως άκινήτων πού έκκρεμούν καί δέν έχουν συζητηθεί σέ πρώτο βαθμό, κατά τήν έκδοση τής παρούσης, ένώπιον τών Διοικητικών Πρωτοδικείων, ό ύπόχρεος δύναται μέ δήλωσή του, πού θά ύποβληθεί μέχρι 31 Όκτωβρίου 1978, νά άποδεχθεί τό έβδομήντα τοίς έκατό (70%) τής διαφοράς μεταξύ τού ποσού τού κυρίου φόρου μετά τών φόρων καί δικαιωμάτων ύπέρ τρίτων πού καταλογίστηκε άπό τόν Οικονομικό Έφορο καί τού άντιστοίχου ποσού τούτων, βάσει τής δηλώσεως πού ύπέβαλε.

Ή δήλωση αύτή κατατίθεται στόν άρμόδιο Οικονομικό Έφορο ό όποίος τή διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση στό Διοικητικό Πρωτοδικείο πού άπευθύνεται.

Έάν ό ύπόχρεος ύπέβαλε καί αίτηση γιά έξώδικη λύση τής διαφοράς, σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 4 τής παρούσης, ή δήλωση διαβιβάζεται μόνον σέ περίπτωση πού θά ματαιωθεί ή έξώδικη λύση τής διαφοράς. Ή δήλωση πού θά περιέλθει στό Δικαστήριο δέν άνακαλείται καί ή ύπόθεση θεωρείται περατωθείσα. Στήν περίπτωση αύτή ή δίκη καταργείται χωρίς νά έκδοθεί άπόφαση.

Οί διατάξεις τών προηγούμενων έδαφίων έφαρμόζονται άνάλογα στίς ύποθέσεις φορολογίας άκινήτου περιουσίας, έφόσον ό ύπόχρεος άποδεχθεί τήν καταβολή τού πενήντα τοίς έκατό (50%) τής διαφοράς τού ποσού τού κύριου φόρου, πού καταλογίσθηκε άπό τόν Οικον. Έφορο καί τού άντίστοιχου ποσού τούτου βάσει τής δηλώσεως πού ύπέβαλε, β) στίς περιπτώσεις πού έχουν έπιβληθεί πάσης φύσεως αύτοτελή πρόστιμα, έφόσον ό ύπόχρεος άποδεχθεί τήν καταβολή τού πενήντα τοίς έκατό (50%) αύτών καί γ) στίς ύποθέσεις φορολογίας κληρονομιών, δωρεών καί προικών, ώς πρός τό φόρο πού άναλογεί μόνο σέ άκίνητα. Σέ περίπτωση πού ή φορολογική διαφορά άφορά καί άλλα έκτός άπό άκίνητα περιουσιακά στοιχεία, αύτή θεωρείται, ότι έπιλύθηκε μερικώς καί ή προσφυγή, πού είχε άσκηθεί, ισχύει γιά τά ύπόλοιπα έκτός άπό τά άκίνητα περιουσιακά στοιχεία.

Γιά τίς ύποθέσεις πού θά περατωθούν μέ τήν άνωτέρω διαδικασία διαγράφεται ό πρόσθετος φόρος πού έχει καταλογισθεί.

Στοιχεία πού θά προκύψουν άπό τήν περαίωση ύποθέσεων μέ τήν άνωτέρω διαδικασία δέν μπορούν νά άποτελέσουν συγκριτικά στοιχεία γιά τόν προσδιορισμό τής άξίας άλλων άκινήτων γιά τήν έπιβολή όποιουδήποτε φόρου.

Οί διατάξεις τής παρούσης παραγράφου έφαρμόζονται καί έπί τών ύποθέσεων τής παραγράφου 3 τής άποφάσεως πού άφορούν φόρους μεταβιβάσεως άκινήτων, άκινήτου περιουσίας, κληρονομιών, δωρεών καί προικών ή αύτοτελή πρόστιμα.

6. Ό φόρος, τό τέλος ή εισφορά πού όφείλεται βάσει: α) τής άρχικής ή συμπληρωματικής δηλώσεως τών παραγράφων 1 καί 3), β) τής έξώδικης λύσεως τής διαφοράς πού προβλέπεται άπό τήν παράγραφο 4 καί γ) τής δηλώσεως τής παραγράφου 5 τής παρούσης, καταβάλλεται σέ δέκα (10) ίσες μηνιαίες δόσεις, άπό τίς όποίες ή πρώτη είναι πληρωτέα στόν έπόμενο άπό τή βεβαίωση μήνα.

Όσοι έξοφλούν μέσα στήν προθεσμία καταβολής τής πρώτης δόσεως, ολόκληρο τό ποσό τού όφειλόμενου φόρου, τέλους ή εισφοράς, έχουν δικαίωμα σέ έκπτωση ποσοστού δέκα έπί τοίς έκατό (10%) στό όφειλόμενο ποσό.

Γιά τήν καταβολή τών φόρων: α) κληρονομιών - δωρεών - προικών καί β) τών άρθρων 16—29 τού Ν. 542/1977, ισχύουν άντίστοιχα οί διατάξεις τού άρθρου 82 τού Ν.Δ. 118/1973 καί τής παραγράφου 1 τού άρθρου 25 τού Ν. 542/1977.

Ό Ύπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Κ. 8367/438

Άθήναι, 29 Ίουνίου 1978

Έχοντας ύπόψη τήν ύπ' άριθ. Κ. 8173/422 τής 21 Ίουνίου 1978 άπόφασή μας «περί παροχής διευκολύνσεων γιά τήν περαίωση έκκρεμών φορολογικών ύποθέσεων», άποφασίζουμε:

Άντικαθιστούμε τήν διάταξη τής περιπτώσεως (γ) τού τετάρτου έδαφίου τής παραγράφου 5 τής ύπ' άριθ. Κ. 8173/422/21.6.1978 άποφάσεώς μας, άπό τής έκδόσεώς της, ώς κατωτέρω:

«γ) στίς ύποθέσεις φορολογίας κληρονομιών, δωρεών καί προικών, έφόσον ό ύπόχρεος άποδεχθεί τήν καταβολή τού έβδομήντα τοίς έκατό (70%) τής διαφοράς μεταξύ τού ποσού τού κυρίου φόρου μετά τών φόρων καί δικαιωμάτων ύπέρ τρίτων, πού καταλογίσθηκε άπό τόν Οικονομικό Έφορο καί τού άντιστοίχου ποσού τούτων βάσει τής δηλώσεως πού ύπέβαλε, ώς πρός τό φόρο πού άναλογεί μόνο σέ άκίνητα καί μετοχές άνωνύμων έταιρειών πού δέν έχουν εισαχθεί στό Χρηματιστήριο. Σέ περίπτωση πού ή φορολογική διαφορά άφορά καί άλλα, έκτός άπό άκίνητα καί μετοχές άνωνύμων έταιρειών πού δέν έχουν εισαχθεί στό Χρηματιστήριο περιουσιακά στοιχεία, ή διαφορά θεωρείται ότι έπιλύθηκε μερικώς καί ή

προσφυγή, πού είχε ἀσκηθεῖ, ἰσχύει γιὰ τὰ ὑπόλοιπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀκίνητα καὶ τὶς μετοχές, περιουσιακὰ στοιχεῖα».

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

2. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου, ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ ὑπ' ἀριθ. Κ.9032/569 ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1978 καὶ Κ. 9621/595 ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1978 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως :

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 9032/569 Ἀθῆναι, 25 Ἰουλίου 1978

Ἔχοντας ὑπόψη τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.8173/422 ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1978 ἀπόφασή μας «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων γιὰ τὴν περαίωση ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων», ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὴν Κ.8367/438 ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1978 ὅμοια, ἀποφασίζουμε :

Οἱ διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ.8173/422 ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1978 ἀποφάσεώς μας «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων γιὰ τὴν περαίωση ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων», ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.8367/438 ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1978 ὅμοια, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στὶς ἀναφερόμενες στὴν ἀπόφαση αὐτὴ φορολογικὲς ὑποθέσεις, γιὰ τὶς ὁποῖες κοινοποιήθηκαν μετὰ τὴν 21 Ἰουνίου 1978 ἢ θὰ κοινοποιηθοῦν ἑξῆς καὶ μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1978 φύλλα ἐλέγχου ἢ καταλογιστικὲς πράξεις, ἐφόσον ὑποβλήθηκε ἢ θὰ ὑποβληθῆ αἴτηση ἐξώδικης λύσεως τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς καὶ πάντως ὄχι πέραν τῆς 31.10.78 ἢ ἤθελεν ὑποβληθῆ μέχρι καὶ τῆς αὐτῆς χρονολογίας δήλωση ἀποδοχῆς τῶν ποσοστῶν τῶν φορολογικῶν διαφορῶν πού ἀναφέρονται, κατὰ περίπτωση, στὴν παράγραφο 5 τῆς παραπάνω ἀποφάσεώς μας.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ.9621/595 Ἀθῆναι 16 Αὐγούστου 1978

Ἔχοντας ὑπόψη τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.8173/422 ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1978 ἀπόφασή μας «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων γιὰ τὴν περαίωση ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων», ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὶς ὑπ' ἀριθ. Κ.8367/438 ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1978 καὶ Κ.9032/569 ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1978 ὅμοιες, ἀποφασίζουμε :

1. Οἱ διατάξεις τῆς παρ. 4 τῆς ἀποφάσεώς μας ἀριθ. Κ.8173/422/21.6.1978, ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.8367/438/29.6.1978 ἀπόφασή μας, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ στὶς ὑποθέσεις γιὰ τὶς ὁποῖες μέχρι σήμερα ἔχουν ἀσκηθεῖ ἐμπρόθεσμες ἐφέσεις καὶ δὲν ἔχουν συζητηθεῖ.

2. Τὸ τελευταῖο ἐδάφιο τῆς παρ. 1 τῆς ἄνω ἀποφάσεώς μας, ἀντικαθίσταται. ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, ὡς ἀκολούθως:

«Στὶς ἀνωτέρω ρυθμίσεις τῶν περιπτώσεων α' μέχρι καὶ ι' περιλαμβάνονται καὶ οἱ φόροι καὶ εἰσφορὲς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων πού συμβεβαιώνονται μὲ τοὺς ἀνωτέρω φόρους, καθὼς καὶ οἱ εἰσφορὲς τοῦ Ν.Δ. 44/1974 καὶ τῶν ἄρθρων 1—20 τοῦ Ν. 257/1976».

3. Σὲ περίπτωση πού ὑπόθεση φορολογίας ἀκινήτου περιουσίας περαιώθηκε ὁριστικὰ μὲ ἀποδοχὴ ποσοστοῦ 50% τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου, κατὰ τὰ ὁριζόμενα στὶς παρ. 3 καὶ 5 τῆς ἀποφάσεώς μας Κ.8173/422/21.6.1978, ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.9032/569/25.7.1978 ὅμοια, καὶ ὁ φορολογούμενος. γιὰ ὑπόθεση τῆς ἴδιας φορολογίας τῶν ἑπομένων μέχρι καὶ τοῦ 1978 ἐτῶν. ἔστω καὶ ἂν δὲν κοινοποιήθηκε πράξη, ὑποβάλλει στὸν Οἰκον. Ἔφορο, μέχρι καὶ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1978, δήλωση μὲ τὴν ὁποία ἀποδέχεται τὸ συνολικὸ ποσὸ τοῦ φόρου (δηλώσεως καὶ ἀμφισβητηθέντος ποσοστοῦ) πού προσδιορίστηκε ὁριστικὰ γιὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενο ἔτος, ἡ ὑπόθεση γιὰ τὰ ἔτη αὐτὰ περαιώνεται χωρὶς τὴν ἐπιβολὴ προσθέτου φόρου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση, ὅτι δὲν ἔχει ἐπέλθει ὁποιαδήποτε μεταβολὴ στὰ ὑποκείμενα σὲ φορολογία ἀκίνητα ἢ ἐμπράγματα ἐπὶ τούτων δικαιώματα.

4. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

3. Αἱ διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ. 8173/422/Πολ.83 ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1978 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων γιὰ τὴν περαίωση ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ.8367/438/Πολ. 89 ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1978 ὁμοίας, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην φορολογικῶν ὑποθέσεων διὰ τὰς ὁποίας ἡ φορολογικὴ ἐνοχὴ ἐγεννήθη ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τῆς ἀποφάσεως ταύτης προθεσμιῶν καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἐκοινοποιήθησαν μετὰ τὴν 21 Ἰουνίου 1978 ἢ θὰ κοινοποιηθοῦν ἐφεξῆς φύλλα ἐλέγχου ἢ καταλογιστικαὶ πράξεις, ἐφόσον ὑπεβλήθη ἢ θὰ ὑποβληθῆ αἴτησις ἐξωδίκου λύσεως τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς ἢ θὰ ὑποβληθῆ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δήλωσις ἀποδοχῆς τῶν ποσοστῶν τῶν φορολογικῶν διαφορῶν αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται, κατὰ περίπτωσιν, εἰς τὴν παράγραφον 5 τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως.

Ἐπὶ ὑποβληθεισῶν δηλώσεων φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, διὰ μεταβιβάσεις ἀκινήτων γενομένας μέχρι καὶ 31 Δεκεμβρίου 1977, δι' ἃς ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος προσδιώρισε προσωρινῶς τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου, κατ' ἄρθρον 8 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 1521/1951, τὴν ὁποίαν ὁ φορολογούμενος δὲν ἀπεδέχθη ἐμπροθέσμως, ἐπιτρέπεται ἡ λύσις τῆς διαφορᾶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τῆς κυρουμένης ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἐφαρμοζομένας ἀναλόγως, τοῦ φορολογουμένου δικαιουμένου νὰ ἀποδεχθῆ, διὰ δηλώσεώς του ὑποβαλλομένης μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1978, τὸ 70% τῆς διαφορᾶς τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ δηλωθέντος τιμήματος καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσδιορισθείσης προσωρινῆς ἀγοραίας ἀξίας.

4. Ἐπὶ ὑποθέσεων φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων οἰκονομικοῦ ἔτους 1978, αἵτινες ἐπεραιώθησαν κατόπιν διοικητικῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ.8173/422/21.6.1978 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διαγράφεται ὁ ἐπιβληθεὶς πρόσθετος φόρος, ὁ δὲ βεβαιωθεὶς φόρος καταβάλλεται εἰς δέκα (10) ἴσας μηνιαίας δόσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ

Ἄρθρον 24.

Δήλωσις καὶ καταβολὴ φόρου πλοίων πρώτης κατηγορίας καὶ ὑπολογισμὸς φόρου καὶ εἰσφορᾶς πλοίων πολλαπλῆς χωρητικότητος.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 27/1975 «περὶ φορολογίας πλοίων, ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐγκαταστάσεως ἀλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων», προστίθενται τρία ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

«Διὰ τὰ πλοῖα τὰ τιθέμενα ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν μετὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὀφείλεται φόρος ἀπὸ τοῦ ἑπομένου τῆς ὑψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ πλοίου μηνός, ὑπολογίζεται δὲ εἰς τόσα δωδέκατα, ὅσοι οἱ μῆνες μέχρι τέλους τοῦ ἔτους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ δήλωσις ἐπιδίδεται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ὑψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὁ δὲ ὀφειλόμενος φόρος καταβάλλεται εἰς ἰσοποσους μηνιαίας δόσεις μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως. Ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς ὑψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, ὁ ὀφειλόμενος φόρος καταβάλλεται ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς δηλώσεως».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν. 27/1975 προστίθεται παράγραφος 5 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«5. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἢ τῆς εἰσφορᾶς πλοίου ἐφωδιασμένου διὰ πιστοποιητικοῦ πολλαπλῆς ὁλικῆς καὶ καθαρᾶς χωρητικότητος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐν τῷ πιστοποιητικῷ καταμετρήσεως ἀναγραφομένων ὁλικῶν ἢ καθαρῶν κατὰ περίπτωσιν χωρητικοτήτων».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν τιθεμένων ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1977 καὶ ἐφεξῆς. Εἰδικῶς διὰ τὰ πλοῖα, τὰ τεθέντα ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1977 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καταβαλλομένων τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως ἄνευ προσαυξήσεως.

Ἄρθρον 25.

Συμψηφισμὸς ἢ ἐπιστροφὴ φόρου καὶ εἰσφορᾶς καὶ μὴ βεβαίωσις φόρου ἐπὶ τῶν μικρῶν πλοίων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. 27/1975 προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Φόροι καὶ εἰσφοραὶ τοῦ παρόντος νόμου καταβληθέντες ἀχρεωστήτως δι' οἱονδήποτε λόγον, συμψηφίζονται πρὸς ὀφειλόμενον φόρον ἢ εἰσφοράν, ἐὰν δὲ δὲν ὀφείλονται τοιοῦτοι, ἐπιστρέφονται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπισήμου τιμῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιστροφῆς. Τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς ἀχρεωστήτως καταβληθέντων φόρου καὶ εἰσφορᾶς δύναται νὰ χρησιμοποιεῖται διὰ δαπάνας μισθοδοσίας προσωπικοῦ καὶ λοιπὰ ἔξοδα λειτουργίας τοῦ πλοίου ἢ πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν τῆς αὐτῆς διαχειρίσεως ἢ διὰ δαπάνας λειτουργίας γραφείου ἢ ὑποκαταστήματος ὑπαχθέντος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25».

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τῶν πλοίων τῆς δευτέρας κατηγορίας ἐνεργεῖται εἰς δραχμὰς οἴκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅσων οὗτος διαθέτει στοιχείων διὰ τὴν χωρητικότητα ἑκάστου πλοίου. Διὰ πλοῖα ὁλικῆς χωρητικότητος μέχρι καὶ πεντήκοντα (50) κόρων, ἐξαιρέσει τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν Ν. 438/1976 «περὶ τουριστικῶν πλοίων καὶ πλοιαρίων καὶ ναυταθλητικῶν σκαφῶν καὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν καὶ φορολογικῶν θεμάτων ἐπὶ πλοίων, ὡς καὶ ἐπὶ πλοιαρίων ἀναψυχῆς», ὁ ὀφειλόμενος φόρος ἀμελεῖται μὴ ἐνεργουμένης βεβαιώσεως τινός».

3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 27/1975. Τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τῶν ὑποχρέων διὰ πλοῖα ὁλικῆς χωρητικότητος μέχρι καὶ πεντήκοντα (50) κόρων ποσὰ φόρου δὲν ἐπιστρέφονται οὐδὲ συμψηφίζονται. Διὰ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω πλοῖα, βεβαιωθέντα καὶ μὴ καταβληθέντα ποσὰ φόρου διαγράφονται, ἀμελεῖται δὲ ἡ βεβαίωσις τυχὸν ὀφειλομένων ποσῶν φόρου βάσει οἱουδήποτε τίτλου βεβαιώσεως.

Ἄρθρον 26.

Πρόσθετοι φόροι.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 18.

Πρόσθετοι φόροι.

1. Οἱ ὑποβάλλοντες δήλωσιν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης προθεσμίας, ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον, λόγῳ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου καὶ ὁριζόμενον εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%), δι' ἕκαστον μῆνα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως. Ὁ πρόσθετος οὗτος φόρος δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν τέταρτον (1/4) τοῦ φόρου, τοῦ ὀφειλομένου βάσει τῆς δηλώσεως.

2. Οἱ ὑποβάλλοντες ἀνακριβῆ δήλωσιν ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον, λόγῳ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως, ὁριζόμενον εἰς πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τοῦ φόρου, τοῦ ὁποίου τὴν πληρωμὴν θὰ διέφευγον διὰ τῆς ἀνακριβείας.

3. Οἱ μὴ ὑποβάλλοντες παντάπασιν δήλωσιν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον λόγῳ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως, ὁριζόμενον εἰς ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100%) τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου.

4. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους πρόσθετοι φόροι ἐπιβάλλονται μὴ ἐξεταζομένης τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δόλου, εἴτε ἀμελείας τοῦ ὑποχρέου».

Ἄρθρον 27.

Ὑπολογισμὸς τοῦ φόρου καὶ εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν μεταβιβαζομένων ἢ ὑποθηκευομένων πλοίων.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἀπαγορεύεται ἡ καταχώρησις ἐν τῷ νηολογίῳ πράξεων μεταβιβάσεως ἢ ὑποθηκεύσεως τῶν εἰς φόρον καὶ εἰσφορὰν τοῦ παρόντος νόμου ὑποκειμένων πλοίων ἄνευ προσαγωγῆς βεβαιώσεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὅτι ἔχουν ἐκπληρωθῆ αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ πλοιοκτήτου καὶ ἔχουν ἐξοφληθῆ οἱ βαρύνοντες τὸ πλοῖον πάσης φύσεως φόροι καὶ εἰσφοραὶ τοῦ Δημοσίου, οἱ ἀναλογοῦντες μέχρι τοῦ χρόνου ἰσχύος τῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου βεβαιώσεως διὰ τὴν μεταβίβασιν ἢ ὑποθήκευσιν τοῦ πλοίου.

Ἐὰν διὰ τῆς μεταβιβάσεως τὸ πλοῖον δὲν τίθεται ὑπὸ ξένην σημαίαν, ὁ φόρος καὶ ἡ εἰσφορὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας μεταβιβάσεως, βαρύνουν τὸν νέον πλοιοκτήτην. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ δήλωσις θὰ ὑποβάλλεται ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ πλοίου, τοῦ ὀφειλομένου φόρου καταβαλλομένου εἰς ἰσοποσούς μηνιαίας δόσεις μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14.

Τὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ παλαιοῦ πλοιοκτήτου τυχὸν βεβαιωθέντα ποσὰ φόρου ἢ εἰσφορᾶς, διὰ τὸ μετὰ τὴν μεταβίβασιν χρονικὸν διάστημα ἐκπίπτονται ἢ ἐπιστρέφονται κατὰ περίπτωσιν».

Ἄρθρον 28.

Ἐγκατάστασις ἐν Ἑλλάδι γραφείων ἢ ὑποκαταστημάτων ἀλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 25.

Ἐγκατάστασις ἐν Ἑλλάδι γραφείων ἢ ὑποκαταστημάτων ἀλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Γραφεῖα ἢ ὑποκαταστήματα ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων οἱουδήποτε τύπου ἢ μορφῆς, ἀσχολούμενα ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν διαχείρισιν, ἐκμετάλλευσιν, ναύλωσιν, ἀσφάλισιν, διακανονισμὸν ἀβαριῶν, μεσιτείαν ἀγοραπωλησιῶν ἢ ναυπηγήσεων ἢ ναυλώσεων ἢ ἀσφαλίσεων πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν ἢ ξένην σημαίαν ἄνω τῶν χιλίων (1.000) κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος, ἐξαιρέσει τῶν ἐπιβατηγῶν ἀκτοπλοϊκῶν πλοίων, ὡς καὶ μὲ τὴν ἀντιπροσώπευσιν ἐπιχειρήσεων, ἐχουσῶν ὡς ἀντικείμενον ἐργασιῶν τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω δραστηριότητας, δύνανται νὰ ἐγκαθίστανται ἐν Ἑλλάδι δυνάμει ἀδείας παρεχομένης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα ἢ ὑποκαταστήματα, ἀπολαμβάνουν τῶν ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου διευκολύνσεων καὶ ἀπαλλαγῶν, ἐφ' ὅσον

καλύπτουν δι' εἰσαγωγῆς συναλλάγματος μὴ ὑποχρεωτικῶς ἐκχωρητέου: α) τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐτησίας δαπάνας λειτουργίας των διὰ ἰσοπόσου τοὐλάχιστον πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δολλαρίων Η.Π.Α. καὶ β) τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐν γένει πληρωμὰς διὰ λογαριασμόν των ἢ διὰ λογαριασμὸν τρίτων.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ αὐξάνεται τὸ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμενον κατώτατον ὅριον εἰσαγωγῆς συναλλάγματος διὰ κάλυψιν δαπανῶν λειτουργίας γραφείων ἢ ὑποκαταστημάτων, ἐγκατασταθησομένων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

3. Αἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διευκολύνσεις καὶ ἀπαλλαγαὶ εἶναι:

α) Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ παντὸς φόρου, τέλους, εἰσφορᾶς ἢ κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε τρίτου διὰ τὸ εἰσόδημα αὐτῶν, τὸ κτώμενον ἐξ ἐργασιῶν ἢ παροχῆς ὑπηρεσιῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ὡσαύτως παρέχεται ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τῶν τελῶν χαρτοσήμου ἀντικειμενικῶς καὶ οἱασδήποτε κρατήσεως ἢ τέλους ὑπὲρ τρίτου, πλὴν τῶν ἀνταποδοτικῶν, τῶν συμβάσεων, τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν καὶ γενικῶς οἱωνδήποτε πράξεων διενεργουμένων ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω γραφείων ἢ ὑποκαταστημάτων ἢ διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ τούτων ἐπιχειρήσεων, ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἐργασιῶν ἢ ἐν τῇ παροχῇ ὑπηρεσιῶν περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

β) Χορηγεῖται εἰς τὸ πάσης φύσεως ἀλλοδαπὸν προσωπικὸν τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ἄδεια ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι δύο ἐτῶν. Ἡ ἄδεια αὕτη δύναται νὰ παρατείνεται ἀνὰ διετίαν ἀπεριορίστως καὶ ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ ὑπαγωγὴ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ περὶ παροχῆς ἀδείας ἐργασίας καὶ παραμονῆς ἢ παρατάσεως τῆς ἤδη χορηγηθείσης τοιαύτης ἀδείας αἴτησις, δέον νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ὑπεύθυνον δήλωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ὅτι ὁ αἰτῶν ἀλλοδαπὸς ἀνήκει εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς καὶ ἐργάζεται ἀποκλειστικῶς δι' αὐτήν.

γ) Ἐπιτρέπεται ἡ ταχυδρόμησις συστημένων ἐπιστολῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄνευ προσκομίσεώς των εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον πρὸς ἔλεγχον, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἀναγράφεται ἡ ἐπωνυμία τοῦ ἀποστολέως, ἔχει τεθῆ ἡ σφραγὶς τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἡ μονογραφὴ τοῦ Διευθύντοῦ τοῦ ἐγκατασταθέντος γραφείου ἢ ὑποκαταστήματος.

4. Εἰς τὴν διὰ τῆς ὡς ἄνω κοινῆς ἀποφάσεως παρεχομένην ἄδειαν ἐγκαταστάσεως καθορίζονται τὸ εἶδος τῶν ἐργασιῶν ἢ ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας παρέχει τὸ γραφεῖον ἢ ὑποκατάστημα καὶ οἱ ὅροι τῆς ἐν γένει λειτουργίας αὐτοῦ. Τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ τὴν συμμόρφωσιν τοῦ γραφείου ἢ ὑποκαταστήματος πρὸς τοὺς ὅρους τῆς κοινῆς Ἀποφάσεως, καθορίζεται διὰ κοινῶν Ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως μὴ δυναμένου νὰ εἶναι κατωτέρου τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δολλαρίων Η.Π.Α. ἢ τοῦ εἰς δραχμὰς ἰσοτίμου.

5. Ἡ διὰ τῆς κοινῆς Ἀποφάσεως παρεχομένη ἄδεια ἐγκαταστάσεως εἶναι ἰσχύος πέντε (5) ἐτῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῇ πρὸ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου τούτου ἀρχομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα δὲν δύναται νὰ μεταβληθοῦν οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς παρεσχέθη ἡ ἄδεια ἐγκαταστάσεως, ἄνευ συναινέσεως τῆς περὶ ἧς ἡ ἄδεια ἐπιχειρήσεως. Εἰς περίπτωσιν παραβάσεως ὅρου τινος τῆς ἀδείας ἐγκαταστάσεως τῶν Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ 378/1968 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν», ἢ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκ μέρους, τῆς ἐπιχειρήσεως περὶ ἧς ἡ ἄδεια, δύναται αὕτη νὰ ἀνακαλῆται διὰ κοινῆς Ἀποφάσεως τῶν ἐκδόντων ταύτην Ὑπουργῶν, αἰρουμένων ἐν προκειμένῳ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει α' τῆς παραγράφου 3 ἀπαλλαγῶν ἀφ' ἧς ἐτελέσθη ἡ παράβασις.

6. Πᾶσα διαφορὰ ἀνακύπτουσα μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως, ἀναγομένη εἰς τὴν ἑρμηνείαν ἢ εἰς κενὰ τῆς ὡς ἄνω κοινῆς Ἀποφάσεως ἢ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας ἐγκαταστάσεως, περὶ τῆς ὁποίας ἡ προηγουμένη παράγραφος, λύεται ἀποκλειστικῶς διὰ διαιτησίας ἐνώπιον δύο διαιτητῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ὁ δὲ ἕτερος ὑπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως. Ὡς διαιτητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, Σύμβουλος ἢ Πάρεδρος αὐτοῦ. Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ ἕτερον τῶν ἀνωτέρω μερῶν προσκαλούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν διενέργειαν τῆς διαιτησίας ἤθελε βραδύνει πέραν τῶν τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο κοινοποιήσεως τῆς πρὸς διαιτησίαν αἰτήσεως νὰ προβῇ εἰς διορισμὸν διαιτητοῦ, οὗτος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, αἰτήσει τοῦ ἐπισπεύδοντος. Ἡ πρὸς τὸ Δημόσιον πρόσκλησις πρὸς διαιτησίαν ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μὴ ἀπαιτουμένης τῆς κοινοποιήσεως ταύτης εἰς ἕτερα Ὑπουργεῖα.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν διαιτητῶν, ὁρίζεται ὑπὸ τούτων ἐπιδιαιτητὴς καὶ ἐν διαφωνίᾳ τῶν διαιτητῶν, ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, οὗτος διορίζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει οἱουδήποτε ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου. Ἡ ἀπόφασις τῆς διαιτησίας εἶναι ἀμετάκλητος καὶ ἐκτελεστή. Ἐκτελεῖται δὲ χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ περιαφθῇ τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως. Οὐδεμία ἀναστολὴ ἢ ἀναβολὴ ἐκτελέσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς λοιπῆς διαδικασίας ἐπιτρέπεται. Τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος, βαρύνουν ὅμως τελικῶς τὸν ἡττηθέντα διάδικον.

7. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἐχουσῶν ὡς ἀντικείμενον ἐργασιῶν ἀποκλειστικῶς τὰς ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 29.

Ἀπαλλαγαὶ ἀλλοδαπῶν ἑταιρειῶν πλοιοκτητριῶν πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀλλοδαπὴ ἑταιρεία πλοιοκτήτρια πλοίου ὑπὸ ξένην σημαίαν, ὅπερ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ διαχείρισιν ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως, ἐγκατεστημένης ἐν Ἑλλάδι δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀπαλλάσσεται ἀπὸ παντὸς φόρου, τέλους, εἰσφορᾶς ἢ κρατήσεως ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ κτηθέντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου, τοῦ ὁποίου τυγχάνει πλοιοκτήτρια».

Ἄρθρον 30.

Ὑποχρεώσεις ἐγκατασταθεισῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ἀλλοδαπαὶ ναυτιλιακαὶ ἐπιχειρήσεις ἐγκατασταθεῖσαι ἐν Ἑλλάδι δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν Α.Ν. 89/1967 καὶ 378/1968 ἢ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 27/1975 ὡς καὶ αἱ ὑπαχθεῖσαι εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ἡμεδαπαὶ ναυτιλιακαὶ ἐπι-

χειρήσεις, ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσουν μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979 τὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 27/1975, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως ἐκδίδεται νέα Κοινὴ Ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἢ ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως, ἀνακαλεῖται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980 ἡ χορηγηθεῖσα ἄδεια ἐγκαταστάσεως διὰ κοινῆς Ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Αἱ ἡμεδαπαὶ ἐπιχειρήσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δύνανται νὰ ἀσχολοῦνται καὶ μὲ τὴν πρακτόρευσιν πλοίων ἐφ' ὅσον ἔπραττον τοῦτο μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄνευ τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ ἄρθρου 28 διὰ τὰς ἐργασίας αὐτάς.

Ἄρθρον 31.

Ἐξουσιοδοτικὴ διάταξις.

Ἡ περίπτωσις β΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«β) Αἱ λεπτομέρειαι βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καὶ τῆς εἰσφορᾶς, ὡς καὶ ἡ διαδικασία καὶ τ' ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ συμψηφισμοῦ ἢ ἐπιστροφῆς τούτων».

Ἄρθρον 32.

Ὑπολογισμὸς εἰσφορᾶς πλοίων πολλαπλῆς χωρητικότητος.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. 29/1975 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ Ν.Α.Τ. καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προστίθεται παράγραφος 6 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«6. Πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς πλοίου ἐφωδιασμένου διὰ πιστοποιητικοῦ πολλαπλῆς ὁλικῆς καὶ καθαρᾶς χωρητικότητος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐν τῷ πιστοποιητικῷ καταμετρήσεως ἀναγραφομένων ὁλικῶν ἢ καθαρῶν κατὰ περίπτωσιν χωρητικοτήτων».

Ἄρθρον 33.

Παγιοποίησις διατάξεων.

Εἰς τὸ ἄρθρο 8 τοῦ Ν. 29/1975 προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ τῆς πλοιοκτητρίας ἐπιχειρήσεως, ἥτις ἔχει συμβληθῆ μετὰ τοῦ Ν.Α.Τ., συμφωνηθῆ παγιοποίησις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου καθ' ὅλον τὸν χρόνον ἰσχύος τῆς μετὰ τοῦ Ν.Α.Τ. ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως καὶ οὐχὶ πέραν τῶν τριῶν (3) ἐτῶν».

Ἄρθρον 34.

Συμψηφισμὸς ἢ ἐπιστροφὴ εἰσφορᾶς καταβληθείσης ἀχρεωστήτως.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. 29/1975 προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Εἰσφορὰ καταβληθεῖσα ἀχρεωστήτως δι' οἱονδήποτε λόγον, συμψηφίζεται πρὸς ὀφειλομένην εἰσφοράν, ἐὰν δὲ δὲν ὀφείλεται τοιαύτη, ἐπιστρέφεται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπισήμου τιμῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιστροφῆς. Τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς ἀχρεωστήτως καταβληθείσης εἰσφορᾶς δύναται νὰ χρησιμοποιῆται διὰ δαπάνας μισθοδοσίας προσωπικοῦ καὶ λοιπὰ ἔξοδα λειτουργίας τοῦ πλοίου ἢ πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἢ ὑπὸ ξένην σημαίαν συμβεβλημένων μετὰ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου τῆς αὐτῆς διαχειρίσεως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἢ διὰ δαπάνας λειτουργίας γραφείου ἢ ὑποκαταστήματος ὑπαχθέντος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 27/1975».

Ἄρθρον 35.

Ἀπαλλαγὴ εἰσοδήματος κτωμένου ἀπὸ ἑταιρείαν χαρτοφυλακίου.

Ἀπαλλάσσεται ἀπὸ παντὸς φόρου, τέλους, εἰσφορᾶς ἢ κρατήσεως, τὸ εἰσόδημα, τὸ κτώμενον ὑπὸ ἑταίρων ἢ μετόχων ἀπὸ ἑταιρείαν χαρτοφυλακίου (HOLDING COMPANY) ἔχουσαν ἀποκλειστικῶς μετοχὰς ἑταιρειῶν πλοιοκτητριῶν πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἢ καὶ ὑπὸ ξένην σημαίαν συμβεβλημένων μετὰ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου. Ἡ ἀπόδειξις ὅτι ἡ ἑταιρεία χαρτοφυλακίου (HOLDING COMPANY) κατέχει ἀποκλειστικῶς μετοχὰς πλοιοκτητριῶν ἑταιρειῶν πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν ἢ ξένην σημαίαν, ἐνεργεῖται διὰ προσαγωγῆς σχετικοῦ πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας δημοσίας Ἀρχῆς τῆς καταστατικῆς ἕδρας τῆς Ἑταιρείας. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο δέον ν' ἀναφέρωνται ἡ ἐπωνυμία ἑκάστης πλοιοκτητρίας ἑταιρείας, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχει ἡ ἑταιρεία χαρτοφυλακίου (HOLDING COMPANY), ὡς καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα ταυτότητος τῶν ἀνηκόντων εἰς ἑκάστην πλοιοκτητρίαν ἑταιρείαν πλοίων. Ἡ ἁρμοδιότης τῆς ἀλλοδαπῆς δημοσίας ἀρχῆς διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πιστοποιητικοῦ βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἢ τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ ἀπόδειξις ὅτι τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοῖα εἶναι συμβεβλημένα μετὰ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἐνεργεῖται διὰ πιστοποιητικοῦ τούτου.

Ἄρθρον 36.

Φορολογία ἀλιευμάτων παραγωγῆς ἀλιευτικῶν πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν ἑλληνικῶν συμφερόντων.

1. Ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν προερχομένων ἐκ πωλήσεως, ἐν Ἑλλάδι, ἀλιευμάτων παραγωγῆς ἀλιευτικῶν πλοίων ἑλληνικῶν συμφερόντων ὑπὸ ξένην σημαίαν, ἐπιβάλλεται φόρος εἰσοδήματος ὑπολογιζόμενος ἐπὶ συντελεστῇ ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%), ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ διάθεσις τῶν ἀλιευμάτων τούτων ἐνεργεῖται εἰς τὴν ἰχθυόσκαλαν ἢ εἰς τὴν προκυμαίαν ἢ εἰς τὰ ψυγεῖα ξηρᾶς.

2. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου ἐξαντλεῖται πᾶσα ὑποχρέωσις ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν ἑταίρων ἢ μετόχων ταύτης, διὰ τὰ κτώμενα καθαρὰ κέρδη ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἀλιευμάτων τῶν πλοίων τούτων ἐν Ἑλλάδι.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καὶ τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὡς ἑκάστοτε ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου φόρου, ἐκτὸς τῶν θεμάτων τῶν ρυθμιζομένων διὰ τῶν προηγουμένων παραγράφων.

Ἄρθρον 37.

Κατάργησις δασμολογικῶν καὶ φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, εἰσαγομένων ὑπὸ ὑπαλλήλων ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται αἱ δασμολογικαὶ καὶ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἀτελῆ εἰσαγωγὴν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ ἀλλοδαποῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων βάσει τοῦ Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ Α.Ν. 378/1968 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν».

2. Ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα εἰσαχθέντα μέχρι τοῦδε ἀτελῶς ὑπὸ τοῦ ἀλλοδαποῦ προσωπικοῦ τῶν ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεων δύναται ἐντὸς προθεσμίας δώδεκα (12) μηνῶν νὰ ἐπανεξαχθοῦν ἢ νὰ τελωνισθοῦν ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ προβλεπομένου δασμοῦ καὶ εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως ὡς καὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους ταξινομήσεως.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος ἢ ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρα-

φον τελωνιζομένων αὐτοκινήτων πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τοῦ τελωνισμοῦ των.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 36/1968 «περὶ θεσπίσεως δασμολογικῶν τινων, ἀπαλλαγῶν καὶ διευκολύνσεων καὶ ρυθμίσεως ἐνίων τελωνειακῶν θεμάτων», καθ' ὃ μέρος ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν καὶ κυκλοφορίαν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ προσώπων.

Ἄρθρον 38.

Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ Π.Δ. 636/1977 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ» προστίθεται περίπτωσις ε' ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«ε'. Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν, προτεινομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Π.Δ. 636/1977.

Ἄρθρον 39.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε. 1083/289 ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1978 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 1083/289 ΠΟΛ. 14

Ἀθῆναι, 1 Φεβρουαρίου 1978

Ἔχοντας ὑπόψη:

α) Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 4, 14 καὶ 19 τοῦ Ν. 27/1975 «περὶ φορολογίας πλοίων, ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐγκαταστάσεως ἀλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

β) Τὸ γεγονὸς ὅτι, μὲ τὸ σχέδιο νόμου ποὺ ἔχει καταρτισθεῖ, καθορίζεται ὅτι σὲ περίπτωση ὑποθηκεύσεως πλοίου πρώτης κατηγορίας καταβάλλονται οἱ φόροι καὶ εἰσφορὰ ποὺ ἀναλογοῦν μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς ὑποθηκεύσεως τοῦ πλοίου.

Ἀποφασίζουμε:

Γιὰ τὰ πλοῖα ποὺ ὑποθηκεύονται ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1978 καὶ μετά, οἱ πλοιοκτῆτες ὑποχρεώνονται νὰ ἐξοφλοῦν τοὺς φόρους καὶ εἰσφορὰς τοῦ Δημοσίου ποὺ βαρύνουν αὐτὰ καὶ ποὺ ἀναλογοῦν μέχρι καὶ τὴν ἡμέρα τῆς ὑποθηκεύσεώς τους.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ, ΔΩΡΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΙΚΩΝ

Ἄρθρον 40.

Ἐξαιρέσεις ἐκ τοῦ φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν.

1. Δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον τὸ μέχρι δραχμῶν 75.000 τμῆμα τῆς κατὰ στρέμμα ἀγοραίας ἀξίας τῶν αἰτίᾳ θανάτου κτωμένων γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἐξυπηρετουσῶν ἀποκλειστικῶς τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, ἐφόσον ἡ κατὰ στρέμμα ἀγοραία ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 200.000 δραχμὰς καὶ μέχρις ἐκτάσεως τεσσαράκοντα (40) στρεμμάτων συνολικῶς δι' ἕκαστον κληρονόμον ἢ κληροδόχον, ἐάν:

α) Οἱ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι εἶναι τέκνα (ἐκ νομίμου γάμου, ἐξώγαμα ἔναντι τῆς μητρός, ἀναγνωρισθέντα ἔναντι τοῦ πατρός, νομιμοποιηθέντα ἔναντι ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, θετά), σύζυγος, γονεῖς ἢ ἀδελφοὶ τοῦ κληρονομουμένου.

β) Οἱ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι ἀσχολοῦνται προσωπικῶς καὶ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς τὴν γεωργίαν ἢ κτηνοτροφίαν, ἔστω καὶ ἂν ἔτι οὗτοι χρησιμοποιοῦν ἐπιβοηθητικῶς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των ἢ καὶ ξένους ἐργάτας.

Ἡ καταλληλότης ἐκτάσεώς τινος, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐγκαταστάσεων, διὰ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀποδεικνύεται διὰ βεβαιώσεως τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐκδιδομένης ἀτελῶς καὶ ἐπισυναπτομένης εἰς τὴν δήλωσιν κληρονομίας.

γ) Ἡ ἔκτασις χρησιμοποιῆται ὑπὸ τῶν κληρονόμων ἢ κληροδόχων ἀδιαλείπτως ἐπὶ δώδεκα (12) συναπτὰ ἔτη, ἀπὸ τῆς κτήσεώς της, ἀποκλειστικῶς διὰ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Προκειμένου περὶ κτήσεως ἰδανικοῦ μεριδίου γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως, διὰ τὴν μὴ ὑπαγωγὴν εἰς φόρον, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ποσοστὰ ἑκάστου μεριδίου, τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἔκτασιν μέχρι τεσσαράκοντα (40) στρεμμάτων.

2. Ἐν περιπτώσει, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀλλαγῆς τῆς χρήσεως ἢ ἐκμισθώσεως ἐκτάσεων, αἵτινες δὲν ὑπήχθησαν εἰς φόρον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ μὴ καλλιεργείας τούτων ἐπὶ δύο συναπτὰ ἔτη ὑπὸ τοῦ κληρονόμου ἢ κληροδόχου, πρὸ τῆς παρόδου τῶν δώδεκα (12) ἐτῶν, ὁ κληρονόμος ἢ κληροδόχος ὑποχρεοῦται, ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀλλαγῆς τῆς χρήσεως ἢ τῆς ἐκμισθώσεως ἢ τῆς λήξεως τῆς διετοῦς προθεσμίας, εἰς τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως μὲ τὴν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἀγοραίαν ἀξίαν των καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογοῦντος ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων φόρου κληρονομίας.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως, ἥτις δὲν ὑπήχθη εἰς φόρον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, πλὴν τῆς αἰτίᾳ δωρεᾶς ἢ προικὸς τοιαύτης, πρὸς τὰ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ πρόσωπα, πρὸ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας τῶν δώδεκα (12) ἐτῶν, ἄνευ ὑποβολῆς δηλώσεως μὲ τὴν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἀγοραίαν ἀξίαν της καὶ καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογοῦντος φόρου, ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐκτάσεως ταύτης.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων κτωμένων αἰτίᾳ δωρεᾶς (ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου), ὡς καὶ αἰτίᾳ προικός, συνιστωμένης κατὰ τὰ ἄρθρα 1406, 1412 ἕως καὶ 1414 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Ἐπὶ μεταβιβάσεως γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων αἰτίᾳ δωρεᾶς καὶ αἰτίᾳ θανάτου, ἐφ' ὅσον αἱ μεταβιβάσεις ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαιοπαρόχου πρὸς τὸν αὐτὸν δικαιοδόχον, ἑκάστη μεταγενεστέρα τούτων δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον ἐὰν ἐπὶ τῶν προγενεστέρων μεταβιβάσεων δὲν εἶχεν ὑπαχθῆ εἰς φόρον συνολικῶς ἡ ἔκτασις τῶν τεσσαράκοντα (40) στρεμμάτων καὶ μέχρι συμπληρώσεως τούτων.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ μεταβιβάσεων αἰτίᾳ δωρεᾶς καὶ προικὸς καὶ θανάτου, ἐφ' ὅσον αἱ μεταβιβάσεις ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου πρὸς τὴν ὑπὲρ ἧς ἡ προίξ.

Ἐπὶ προικός, αἱ προϋποθέσεις τῶν περιπτώσεων β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δέον νὰ συντρέχουν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προικολήπτου.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου μεταβιβάζοντος τὴν κυριότητα ἢ συνιστῶντος ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως, ἥτις δὲν ὑπήχθη εἰς φόρον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἂν δὲν προσαρτηθῆ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ συντασσόμενον συμβόλαιον, βεβαίωσις τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου, περὶ ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογοῦντος ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως φόρου.

6. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται, ὅπως, τὸ πρῶτον πενθήμερον ἑκάστου μηνός, ἀποστέλλουν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀντίγραφον ἀτελῶς, δαπάναις τῶν συμβαλλομένων, τῶν ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγουμένου μηνὸς καταρτισθέντων ὑπ' αὐτῶν, κατὰ τὰ ἄνω, συμβολαίων καὶ πράξεων ἀποδοχῆς κληρονομίας.

7. Προκειμένου περὶ κτήσεων γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων, μὴ ὑποκειμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς φόρον, ἐν τῇ ὑποβαλλομένῃ ὑπὸ τοῦ ὑπόχρεου φορολογικῇ δηλώσει γίνεται ρητὴ μνεία ὅτι ἡ κτηθεῖσα ἔκτασις εἶναι γεωργικὴ ἢ κτηνοτροφικὴ καὶ ὅτι θὰ χρησιμοποιηθῇ ἀδιαλείπτως καὶ κατὰ ἀποκλειστικότητα διὰ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν ἐπὶ δώδεκα (12) συναπτὰ ἔτη ἀπὸ τῆς κτήσεώς της. Ὡσαύτως, ἡ ρητὴ αὕτη μνεία, δέον ἀπαραιτήτως νὰ περιλαμβάνηται καὶ εἰς τὰ συντασσόμενα συμβόλαια δωρεᾶς ἢ προικός, ὡς καὶ εἰς τὰς πράξεις ἀποδοχῆς τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας.

8. Κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Ν. 1641/1919 «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων», ὡς ἐπανετέθησαν ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 81/1974 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 248/1973, ἐπαναφορᾶς καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινων νόμων καὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων», ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος Φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» προβλεπόμεναι κυρώσεις.

9. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ διὰ θέματα μὴ ρυθμιζόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὗται τροποποιηθεῖσαι ἰσχύουν.

Ἄρθρον 41.

Προθεσμίαι ὑποβολῆς δηλώσεων.

1. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωτέρω:

«β) Ἐντὸς ἐννέα (9) μηνῶν, ἐὰν ὁ κληρονομούμενος ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἐὰν οἱ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι διέμενον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὸν χρόνον θανάτου τοῦ κληρονομουμένου.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἐὰν ὁ κληρονόμος ἢ κληροδόχος λάβῃ εἰς τὴν κατοχήν του τὰ ἀντικείμενα τῆς αἰτίᾳ θανάτου κτήσεως ἐντὸς τῶν πρώτων ἓξ μηνῶν τῆς ἐννεαμήνου προθεσμίας, ἡ προθεσμία τῶν ἐννέα μηνῶν συντέμνεται εἰς ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων».

2. Τὸ ἄρθρον 64 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωτέρω:

«Δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δύναται νὰ παραταθοῦν δι' ἀποχρῶντας λόγους αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 62 προθεσμίαι μέχρι τριῶν (3) μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀπὸ τῆς νομίμου λήξεώς των, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ πρὸς δήλωσιν ὑποχρέου, ὑποβαλλομένης μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατ' ἄρθρον 76 πράξεως καὶ πάντως οὐχὶ εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῶν τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 62 ὁριζομένης προθεσμίας».

Ἄρθρον 42.

Ἀπαλλαγαί.

Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. 12/1975, προβλεπόμενον ποσὸν ὁρίζεται εἰς ἓν ἑκατομμύριον (1.000.000) δραχμάς.

Ἄρθρον 43.

Κατάταξις συγγενῶν ἐξ υἱοθεσίας εἰς φορολογικὰς κλίμακας.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὕτη ἠριθμήθη διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 231/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωτέρω:

«2. Ἐπὶ υἱοθεσίας, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου, ἡ κατάταξις εἰς τὴν οἰκείαν κατηγορίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου τοῦ υἱοθετηθέντος ἢ τῶν μετὰ τὴν υἱοθεσίαν γεννηθέντων γνησίων κατιόντων αὐτοῦ ἔναντι τοῦ υἱοθετήσαντος, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συγγενικῆς σχέσεως τῆς δημιουργηθείσης διὰ τῆς υἱοθεσίας.

Κατ' ἐξαίρεσιν, ὁ Οἰκον. Ἔφορος δύναται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸν ἐκ τῆς υἱοθεσίας βαθμὸν συγγενείας, ὅταν διαπιστώσῃ ὅτι αὕτη ἐγένετο προδήλως πρὸς καταστρατήγησιν τοῦ παρόντος νόμου, ἰδίᾳ ὁσάκις ἡ υἱοθεσία ἐγένετο ἐν ὄψει ἐπικειμένου θανάτου ἢ ὁσάκις ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας μεταξὺ υἱοθετήσαντος καὶ υἱοθετηθέντος δὲν ἀποδεικνύει εἰλικρινῆ πρόθεσιν υἱοθεσίας.

Ἡ κατάταξις εἰς τὴν οἰκείαν κατηγορίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου τοῦ υἱοθετήσαντος, ἔναντι τοῦ υἱοθετηθέντος ἢ τῶν μετὰ τὴν υἱοθεσίαν γεννηθέντων γνησίων κατιόντων αὐτοῦ, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συγγενικῆς σχέσεως τῆς ὑφισταμένης πρὸ τῆς υἱοθεσίας».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐγεννήθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δὲν εἶχεν ὅμως λήξει κατ' αὐτὴν ἡ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 64 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προβλεπομένη προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως, ἢ ἡ δήλωσις θὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 44.

Ὑπόχρεοι εἰς δήλωσιν.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«7. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν ἔχῃ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως μετὰ τὴν ἐπαγωγὴν τῆς κληρονομίας, εἰς δήλωσιν ὑποχρεοῦται ὁ σύνδικος, μετὰ τὴν ρητὴν ἢ σιωπηρὰν ἀποδοχὴν τῆς κληρονομίας ὑπὸ τοῦ πτωχοῦ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθη ὑπὸ τούτου».

Ἄρθρον 45.

Ἀναστολὴ εἰσπράξεως φόρου κληρονομιῶν.

1. Ἀναστέλλεται ἐπὶ διετίαν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ εἴσπραξις βεβαιωθέντων ἢ βεβαιωθησομένων φόρων κληρονομίας, ὀφειλομένων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον παρὰ Κυπρίων ὑπηκόων προσφύγων, ἐγκατασταθέντων ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν 15 Ἰουλίου 1974, διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἐν Ἑλλάδι καὶ μεταβιβασθέντα αὐτοῖς αἰτίᾳ θανάτου παρὰ συζύγου ἢ πατρός. Διὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς δὲν ὀφείλονται τόκοι καὶ προσαυξήσεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν τυγχάνει ἐφαρμογῆς εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τὴν κληρονομίαν περιέχονται καὶ μετρητά, καλύπτοντα τοὐλάχιστον ποσοστὸν τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν (30%) τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄρθρον 46.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις φορολογίας.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, ὡς ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 5 ἔχουσα οὕτω:

«5. Ἐπὶ μεταβιβάσεως, εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου, ἰδανικοῦ μεριδίου οἰκοπέδου, ὑπὸ τοῦ οἰκοπεδούχου πρὸς τὸν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐργολήπτην, ὅστις ἀνέλαβε τὴν ἐπὶ τούτου ἰδίαις δαπάναις ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς ἐπὶ ἀντιπαροχῇ, ὁ φόρος μεταβιβάσεως ὑπολογίζεται μόνον ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν ποσοστῶν τοῦ οἰκοπέδου, ἔστω καὶ

ἐὰν κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου ἔχουν ἀνεγερθῆ ὑπὸ τοῦ ἐργολήπτου κτίσματα».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκκρεμουσῶν, κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 47.

Ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, ὡς ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ὁ φόρος μεταβιβάσεως βαρύνει, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, τὸν ὑπόχρεων πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, προστίθεται περίπτωσις ζ' ἔχουσα οὕτω:

«ζ') Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἀκινήτου διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

3. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς αὕτη ἠριθμήθη διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 329/1974 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων» ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, ἐπιδίδεται δήλωσις φόρου μεταβιβάσεως, ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἐνεργοῦντος διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ, πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως καὶ καταβάλλεται ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὁλοκλήρου ὁ ἀναλογῶν φόρος μεταβιβάσεως.

Ἡ παρακατάθεσις τῆς προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς προδιορισθείσης ἀποζημιώσεως ἀπαγορεύεται, ἄνευ προσκομίσεως κεκυρωμένου ἀντιγράφου τῆς ὑποβληθείσης δηλώσεως».

4. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, καταργεῖται.

5. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«4. Ὁ μεταγραφοφύλαξ ὑποχρεοῦται ν' ἀρνηθῇ τὴν μεταγραφὴν συμβάσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ οἱασδήποτε ἑτέρας πράξεως ἀφορώσης εἰς τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος ἢ ἑτέρων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων, πλὴν ὑποθήκης, ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως, δεόντως θεωρημένον, ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἀπαγορεύεται ἡ μεταγραφὴ εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως αὐτῆς, ἐὰν δὲν προσαχθῇ ἀντίγραφον δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, δεόντως θεωρημένον, ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ, ὅτι κατεβλήθη ὁ ἐπὶ τῆς ὁριστικῶς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως ἀναλογῶν φόρος ἢ ὅτι δὲν ὀφείλεται φόρος.

Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν οἰκείων μεταβολῶν εἰς τὸ νηολόγιον».

6. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 10ης Μαΐου 1977.

Ἐπὶ ὑποθέσεων ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, δι' ἃς ἐπεδόθησαν δηλώσεις φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἄνευ καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου φόρου, ὁ ὑπόχρεως πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιδίδει εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον δήλωσιν καὶ καταβάλλει ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ὀφειλόμενον φόρον, ἄνευ προσθέτου τοιούτου.

Ἡ δήλωσις αὕτη δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, ἐκδίδει κατὰ τοῦ ὑποχρέου φύλλον ἐλέγχου προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου, κυρίου καὶ προσθέτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς ἰσχύει:

7. Φόρος μεταβιβάσεως δι' ἀναγκαστικὰς ἀπαλλοτριώσεις, καταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ παρακρατηθεὶς παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ τῆς παρακατατεθείσης ἀποζημιώσεως, μέχρι καὶ τῆς 9ης Μαΐου 1977, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιοῦχον τῆς ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῆς δὲν προσηυξήθη διὰ τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου μεταβιβάσεως καὶ ἡ ἀξίωσις τοῦ δικαιούχου δὲν ὑπέκυψεν εἰς τὴν παραγραφὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 91 τοῦ Ν.Δ. 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ», ὡς ἰσχύει.

Ἡ διαδικασία ἐπιστροφῆς, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

8. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» καταργεῖται, τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 παραγράφου αὐτοῦ ἀριθμουμένης ὡς 3.

Ἄρθρον 48.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 προστίθεται περίπτωσις η' ἔχουσα οὕτω:

«η') Ἡ σύμβασις ἀνταλλαγῆς ἀκινήτων μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινων διατάξεων», ἀντικαθίστανται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν, ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐπὶ ἀκινήτων εἰσφερθέντων ἢ ἀγορασθέντων ὑπὸ ἀνωνύμου ἑταιρείας μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1972, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἀνηγέρθη ξενοδοχεῖον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἢ εἰσφορᾶς, δὲν ὀφείλεται διαφορὰ φόρου συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 1β' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/1950 κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων, «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων κλπ.», ἐφ' ὅσον ἡ ἀνέγερσις τοῦ ξενοδοχείου πραγματοποιηθῇ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1980.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ τριετὴς προθεσμία περὶ ἧς ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν συνεπληρώθη μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, αὕτη παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1980.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀνεγέρσεως τοῦ ξενοδοχείου, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ὁριζομένης προθεσμίας ἢ μεταβολῆς τῆς τοιαύτης χρήσεως τοῦ εἰσφερθέντος ἢ ἀγορασθέντος ἀκινήτου πρὸ τῆς παρελεύσεως εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς εἰσφορᾶς, ἢ ἀγορᾶς αὐτοῦ, ὁ τελευταῖος κύριος ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ ὀφειλομένου φόρου, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4459/1965 εἰδικώτερον ὁριζόμενα».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν. 542/1977 ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς τιθεμένας προϋποθέσεις, καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν αἵτινες ἔτυχον τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 848/1971, φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν, ἢ αὐτοδιελύθησαν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 ὁριζομένης προθεσμίας.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς τιθεμένας προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ ἑταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνης, διαλυομένων ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

5. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἐπαγγελματικῶν σωματείων τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἡ μεταβίβασις παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου. πρὸς ἕτερον νεοσυσταθὲν σωματεῖον παντὸς βαθμοῦ τοῦ αὐτοῦ κλάδου ἢ ὑπηρεσίας. ὡς καὶ αἱ περὶ ταύτης σχετικαὶ συμβάσεις ἀπαλλάσσονται, ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, παντὸς γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ φόρου ἢ τέλους χαρτοσήμου. δικαιώματος ἢ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἢ οἱουδήποτε τρίτου.

Ἄρθρον 49.

Φορολογητέα ἀξία μεταβιβαζομένων ἀκινήτων, εἰς ἐκτέλεσιν προσυμφώνου.

1. Ἐπὶ μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας. κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς οὗτος ἰσχύει, τῆς κυριότητος ἢ ἑτέρων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων. πραγματοποιουμένης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1979 εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου καταρτισθέντος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1976, ὁ φόρος μεταβιβάσεως ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ συμβολαιογραφικὸν προσύμφωνον πωλήσεως ἀναγραφομένου τιμήματος, ὡς τοῦτο ἔχει τυχὸν ἀναπροσαρμοσθῆ διὰ μεταγενεστέρου προσυμφώνου, προσαυξανομένου κατὰ ποσοστὸν δώδεκα τοῖς ἑκατὸν (12%) δι' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τοῦ χρόνου ὑπογραφῆς τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐτῶν. χρονικὸν διάστημα ἔλασσον τοῦ ἑξαμήνου δὲν ὑπολογίζεται, μεῖζον δὲ τούτου λογίζεται ὡς ὁλόκληρον ἔτος.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μεταβιβάσεων, δι' ἃς συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ἄρθρων 3 παράγραφος 1 ἐδάφια α' καὶ δ' τοῦ Α.Ν. 1521/1950. ὡς οὗτος ἰσχύει καὶ 12 παράγραφος 2 τοῦ Ν. 634/1977 «περὶ καταργήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ. θεσπίσεως ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων κλπ.».

Ἄρθρον 50.

Ὀνομαστικοποίησις μετοχῶν ἀνωνύμων κτηματικῶν ἑταιρειῶν.

1. Τὰ ἐδάφια πρῶτον καὶ δεύτερον τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος οἰκοπέδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων». ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν. 542/1977, ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν. ὡς ἀκολούθως:

«7. Αἱ μετοχαὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἀνωνύμων κτηματικῶν ἑταιρειῶν, ὑποχρεωτικῶς ἀνήκουν εἰς ἡμεδαπὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἢ εἰς ὁμογενεῖς.

Εἰς ἃς περιπτώσεις μετοχαὶ ἀνωνύμων κτηματικῶν ἑταιρειῶν ἀνήκουν κατὰ τὴν 31ην Μαΐου 1977 εἰς ἀλλοδαπὰ νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα, πλὴν ὁμογενῶν, θεωροῦνται αὗται αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ ἡ ἑταιρεία, μετὰ σημείωσιν ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ τῆς ἀκυρότητος, ἐκδίδει ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης νέας ἀνωνύμους μετοχάς, τὰς ὁποίας ἐκποιεῖ καὶ ὀνομαστικοποιεῖ ἐπ' ὀνόματι τῶν νέων μετόχων.

Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται ἀμελλητὶ εἴτε ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ διὰ τὰς εἰς αὐτὸ εἰσηγμένας, εἴτε διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας. Τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως ἡ ἑταιρεία παρακαταθέτει παραχρῆμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν τῷ ὡς ἄνω βιβλίῳ αὐτῆς ἀναγεγραμμένων ἀλλοδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 13, τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων τῶν ἐχόντων τὴν ὑπηκοότητα Κράτους - Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἢ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 58 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης ἀναφερομένων ἑταιρειῶν καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων».

3. Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν».

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος». ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν. 542/1977, προβλεπομένη προθεσμία, ὁρίζεται εἰς τρεῖς (3) μῆνας.

Ἄρθρον 51.

Κύρωσις διαταγῶν.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ ὑπ' ἀριθ. Κ. 4444/23.3.1977, Κ. 6239/79/4.5.1977, Κ. 15469/17.12.1977 καὶ Κ. 8307/76/27.6.78 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 4444 23.3.1977

Ἀνακοινοῦμεν, ὅτι ἡ εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὁριζομένη προθεσμία διὰ τὴν ἐκποίησιν μετοχῶν ἀνωνύμων κτηματικῶν ἑταιρειῶν, ἀνηκουσῶν εἰς ἀλλοδαπὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, παρατείνεται μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1977, εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ περὶ ὧν πρόκειται μετοχαὶ ἀνήκουν εἰς ὑπηκόους Κράτους—Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἢ εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 58 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης ἀναφερομένας ἑταιρείας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 6239/79 4.5.77

Ἀνακοινοῦμεν, ὅτι ἡ, ἀπὸ τὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προβλεπομένη προθεσμία, παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 15469 17.12.1977

Σὲ συνέχεια τῆς μὲ ἀριθμὸ Κ. 6239/79/4.5.1977 διαταγῆς μας, ἀνακοινοῦμε ὅτι, ἡ ἀπὸ τὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προβλεπομένη ἔναρξη τῆς ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ὁρίζεται ἡ 1 Ἰουλίου 1978.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΜΠΟΥΤΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 8307/76 27.6.78

Ἐν συνεχείᾳ τῶν μὲ ἀριθμοὺς Κ. 6239/79/4.5.1977 καὶ Κ. 15469/ΠΟΛ. 322/17.12.77 διαταγῶν μας, ἀνακοινοῦμεν ὅτι, ἡ ἀπὸ τὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προβλεπομένη ἔναρξη τῆς ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ὁρίζεται ἡ 1η Ὀκτωβρίου 1978.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρον 52.

Ἔκτακτον τέλος οἰκοδομικῶν ἀδειῶν.

Ὀφειλόμεναι δόσεις ἐκτάκτου τέλους, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 43/1974 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 333/1974 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου τέλους ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων ἀδειῶν ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν», δι' ἐκδοθείσας ἀδείας ἀνεγέρσεως κατοικιῶν ὑπὸ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν μὴ κερδοσκοπικῶν, διὰ λογαριασμὸν τῶν μελῶν των, διαγράφονται, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια ἑκάστης αὐτοτελοῦς ὁριζοντίου ἰδιοκτησίας δὲν ὑπερβαίνει τὰ διακόσια (200) τετραγωνικὰ μέτρα ἐπιφανείας, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν ὑπογείων ἢ ἡμιυπογείων, κοινοχρήστων καὶ κοινοκτήτων χώρων.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων καθορίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἄρθρον 53.

Ἐξαιρέσεις ἐκ τοῦ φόρου.

Ἡ περίπτωσις στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 11/1975 «περὶ φορολογίας ἀκινήτου περιουσίας καὶ τροποποιήσεως ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 231/1975, ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἀκολούθως:

«στ) Τὰ ὑποκείμενα εἰς φόρον κληρονομίας ἀκίνητα, ἐπὶ ἑξαετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ ἑπομένου ἔτους τοῦ χρόνου γενέσεως τῆς ἐκ κληρονομίας φορολογικῆς ὑποχρεώσεως».

Ἄρθρον 54.

Ἀπαλλαγαὶ ἐκ τοῦ φόρου.

Τὰ φυσικὰ πρόσωπα ἐν περιπτώσει διαθέσεως ἀκινήτων διὰ πράξεως ἐν ζωῇ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1978 πρὸς ἐκπλήρωσιν κοινωφελοῦς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 2039/1939, σκοποῦ, ἀπαλλάσσονται ἐκ τοῦ φόρου ἀκινήτου περιουσίας διὰ τὰ ἔτη κατὰ τὰ ὁποῖα τὰ ἀκίνητα ταῦτα ἐχρησιμοποιήθησαν ἀποδεδειγμένως διὰ τὸν αὐτὸν κοινωφελῆ σκοπόν.

Ἄρθρον 55.

Κύρωσις διαταγῆς.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Κ. 4989/67/5.4.1977 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 4989/67/5.4.1977

Προθεσμία παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 11/1975, δι' ὑποβολὴν δηλώσεως φόρου ἀκινήτου περιουσίας, λήγουσα τὴν 15 Ἀπριλίου 1977, παρατείνεται μέχρι 25.4.1977.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Ἄρθρον 56.

Πάγια τέλη χαρτοσήμου — Καταλογισμὸς — Εἴσπραξις ἀναλογικῶν τελῶν χαρτοσήμου.

1. Ἡ ἐξοφλοῦσα πλείονα τοῦ ἑνὸς δηλωτικὰ ἢ πλείονας τῆς μιᾶς ἀποταμιευτικὰς μερίδας αἴτησις ἐφοδιασμοῦ πλοίου μὲ τρόφιμα καὶ ἐφόδια ἐν γένει, τελοῦντα ὑπὸ καθεστὼς διαμετακομίσεως (TRANSIT), ὑπόκειται εἰς τὰ προβλεπόμενα, ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, διὰ τὴν ἐξοφλοῦσαν ἓν δηλωτικὸν ἢ μίαν ἀποταμιευτικὴν μερίδα αἴτησιν, τέλη χαρτοσήμου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν, βάσει δηλώσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 99/1977 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» ἀποδιδομένων τελῶν χαρτοσήμου, εἰσφορᾶς ὑπὲρ Ο.Γ.Α. — Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς ἰσχύει, καὶ εἰσφορᾶς δακοκτονίας τοῦ Α.Ν. 112/1967 «περὶ κυρώσεως Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ ἐλαιολάδου κλπ.».

3. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ὁριζόμενον ποσὸν τῶν ἑκατὸν (100) δραχμῶν διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ὀφειλομένου ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου, διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπισήματος, αὐξάνεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) δραχμῶν.

4. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 15α τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐκδιδομένων συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐπιβάλλεται τέλος χαρτοσήμου, ὁριζόμενον ὡς ἀκολούθως:

Ἐπὶ	ὀνομαστικῆς	ἀξίας	δρχ.	1 — 1.000	δρχ.	5
»	»	»	»	1.001 — 2.000	»	10
»	»	»	»	2.001 — 3.000	»	15
»	»	»	»	3.001 — 5.000	»	25
»	»	»	»	5.001 — 7.000	»	35
»	»	»	»	7.001 —10.000	»	50
»	»	»	»	10.001 —15.000	»	75
»	»	»	»	15.001 —20.000	»	100
»	»	»	»	20.001 —30.000	»	150
»	»	»	»	30.001 —40.000	»	200
»	»	»	»	40.001 —50.000	»	250
»	»	»	»	50.001 —60.000	»	300

Ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ὀνομαστικῆς ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν, τὸ τέλος ὁρίζεται εἰς πέντε τοῖς χιλίοις (5 ο/οο) διὰ τὴν πέραν τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τούτων.

Ἡ ὀπισθογράφησις, ἡ τριτεγγύησις καὶ ἡ ἐξόφλησις συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν συντάσσονται ἀτελῶς.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἀξίας μέχρις ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν εἰσπράττεται ὑποχρεωτικῶς διὰ χρήσεως εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων. ἐπὶ τοιούτων δὲ ἀξίας ἀνωτέρας. διὰ χρήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου ἐνσήμου τῆς συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν ἀξίας ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν καὶ διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 3. τοῦ παρόντος Κώδικος ὁριζόμενα. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ ἀναλογικὸν τοῦτο τέλος εἶναι ἢ περιλαμβάνει κλάσμα τῆς δραχμῆς στρογγυλοποιεῖται εἰς ἀκεραίαν δραχμήν».

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1979. τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῇ μέχρις ἓξ (6) εἰσέτι μηνῶν, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 57.

Ἀπαλλαγαὶ ἐκ τελῶν χαρτοσήμου καὶ φόρων ὑπὲρ τρίτων.

1. Ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὸ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προβλεπομένων τελῶν ὡς καὶ οἱασδήποτε ἐν γένει εἰσφορᾶς, δικαιώματος, κρατήσεως καὶ φόρων ὑπὲρ τρίτων:

α. Αἱ ναυπηγήσεις, μετασκευαί, ἐπισκευαὶ καὶ ἐν γένει συντηρήσεις τῶν ὑπὸ Ἑλληνικὴν ἢ ξένην σημαίαν πλοίων, πλωτῶν ναυπηγημάτων τοῦ Ν. 457/1976 «περὶ ἐφαρμογῆς διατάξεών τινων τοῦ Κώδικος Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου κλπ.» θαλασσίων ἐγκαταστάσεων καὶ πλωτῶν κατασκευῶν τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν. 468/1976 «περὶ ἀναζητήσεως, ἐρεύνης καὶ ἐκμεταλλεύσεως ὑδρογονανθράκων κλπ.», ἐφ' ὅσον ἡ δαπάνη αὐτῶν καλύπτεται δι' εἰσαγωγῆς ξένου συναλλάγματος μὴ ὑποχρεωτικῶς ἐκχωρητέου, ὡς καὶ ἡ ἀσφαλιζομένη δι' ὑποθήκης ἐπ' αὐτῶν σύμβασις δανείου, ἡ ἐπ' αὐτῶν παροχὴ δικαιώματος ναυτικῆς ὑποθήκης, ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης καὶ ἡ ἐξάλειψις αὐτῆς.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐδαφίου.

δ. Τὰ καταστατικὰ τῶν παντὸς εἴδους ναυτιλιακῶν κοινοπραξιῶν, αἵτινες ἔχουν ὡς ἀντικείμενον τὴν ἐκμετάλλευσιν πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν, μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων παρεπομένων συμβάσεων, πᾶσα πρᾶξις σχετικὴ πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν, αἱ τροποποιήσεις τῶν καταστατικῶν τούτων, ὡς καὶ πάσης φύσεως εἰσφοραὶ τῶν μελῶν αὐτῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ συσταθεισῶν ἤδη κοινοπραξιῶν. Τυχὸν καταβληθέντα ὅμως τέλη χαρτοσήμου, ὡς καὶ εἰσφοραί, δικαιώματα, κρατήσεις καὶ φόροι ὑπὲρ τρίτων δὲν ἐπιστρέφονται.

2. Ὀφειλόμενα τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ τιμολογίων, ἀποδείξεων ἢ ἑτέρων ἐγγράφων, περὶ ὧν ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ Προεδρικοῦ διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων «περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἐκδοθέντων μέχρι καὶ τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1977, δὲν ἀναζητοῦνται, τυχὸν δὲ καταβληθέντα δὲν ἐπιστρέφονται.

3. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 114/1975 «περὶ ἀναστολῆς τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων πρὸς πάχυνσιν μόσχων» ἰσχύουσα μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1978 ἀναστολὴ τῆς εἰσπράξεως τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς, δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων μόσχων πρὸς πάχυνσιν τῆς δασμ. κλάσεως 0102, ἐπεκτείνεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ μέχρι τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας ἐπὶ τῶν συνεισπραττομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τελῶν χαρτοσήμου τοῦ ἄρθρου 15δ τοῦ Κ.Ν.Τ.Χ. καὶ ἐπὶ τῆς ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῶν ἐξαγωγῶν εἰσφορᾶς τῆς ὑπ' ἀριθ. 25323/60 ὑπουργ. ἀποφάσεως.

Τυχὸν ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἐκ βεβαιωθέντων τελῶν χαρτοσήμου τοῦ ἄρθρου 15β τοῦ Κ.Ν.Τ.Χ. καὶ εἰσφορᾶς τῆς ὑπ' ἀριθ. 25323/60 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων, ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Νόμου 114/1975 μόσχων πρὸς πάχυνσιν, διαγράφονται.

4. Αἱ ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων πολέμου καὶ θυμάτων πολέμου ἰσχύουσαι ἀπαλλαγαὶ ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου ἐφαρμόζονται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἐν γένει ἀναπήρους καὶ θύματα εἰρηνικῆς περιόδου ἅτινα ἔπαθον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως καὶ ἕνεκεν ταύτης.

Ἄρθρον 58.
Κύρωσις ἀποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς ὁριζομένου χρόνου ἰσχύος των:

α) Ἡ παράγρ. 7 τῆς ὑπ' ἀριθ. Δ. 11288/8.11.1975 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων καὶ β) ἡ ὑπ' ἀριθ. Σ. 1685/236/16.6.1977 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

«Ἀριθ. Πρωτ. Δ. 11288/8.11.1975

«Περὶ τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ δικαιώματος χρήσεως ὑπονόμων τοῦ Ο.Α.Θ. καὶ συνεισπράξεως τούτου ὑπὸ τοῦ Ο.Υ.Θ. ἐκ τῶν ἀντιστοίχων λογαριασμῶν ὑδρεύσεως».

Ἔχοντας ὑπόψη:

α) Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 707/1970 «περὶ συστάσεως Ὀργανισμοῦ Ἀποχετεύσεως Θεσσαλονίκης», καὶ

β) Τὰς ὑπ' ἀριθ. 127/1.9.1975 καὶ 703/2.9.1975 πράξεις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ο.Α.Θ. καὶ Ο.Υ.Θ., ἀποφασίζομεν:

1. Ἐγκρίνομεν ὅπως ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1976 τὸ ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀποχετεύσεως Θεσσαλονίκης δικαίωμα χρήσεως ὑπονόμων, ἐν τῇ περιοχῇ Θεσσαλονίκης, ὡς τοῦτο καθορίζεται διὰ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 787/1970, συνεισπράττεται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑδρεύσεως Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν ἀντιστοίχων λογαριασμῶν ὑδροληψίας.

....

7. Ἐγκρίνομεν ὅπως τὸ χαρτόσημον ἐπὶ τῶν κοινῶν λογαριασμῶν ὑδροληψίας καὶ ἀποχετεύσεως, ὑπολογίζεται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Ο.Υ.Θ. ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τοῦ κοινοῦ λογαριασμοῦ κατὰ τὴν κλίμακα τὴν ἐφαρμοζομένην διὰ τοὺς λογαριασμοὺς ὑδροληψίας καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄνευ διαχωρισμοῦ καὶ ὡς ἑνιαῖον σύνολον μετὰ τοῦ χαρτοσήμου διὰ τοὺς ἁπλοὺς λογαριασμοὺς ὑδροληψίας, τῆς διατάξεως ταύτης κυρωθησομένης καὶ διὰ νόμου μερίμνῃ ἡμῶν.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν	Δημοσίων Ἔργων
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ	Χ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Σ. 1685/236/16.6.1977

«Μὴ ἀναζήτησις μέσης ἐκ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαρύνσεως ἐπιστραφείσης εἰς Γεωργικὰς Συνεταιριστικὰς Ὀργανώσεις».

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὑποβληθὲν ὑπὸ Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων αἴτημα, ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐν περιλήψει θέμα, ἀνακοινοῦμεν τὰ κάτωθι:

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 231/1975, αἵτινες προνοοῦν περὶ τῶν ἐπιστρεπτέων ποσῶν μέσης ἐκ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ ἐξαγωγῶν προϊόντων τῶν Κεφαλαίων 7 καὶ 8 τοῦ ἰσχύοντος Δασμολογίου ὑπὸ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, Ἑνώσεων καὶ Κοινοπραξιῶν αὐτῶν, διὰ λογαριασμὸν τῶν μελῶν των, καταλαμβάνουν καὶ τὰς μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν διατάξεων τούτων (6.12.75) ὁμοίας ἐξαγωγάς, ἄνευ δικαιώματος ἀναζητήσεως ὑπὸ τῶν προσώπων αὐτῶν τῶν τυχὸν μὴ ἐπιστραφέντων αὐτοῖς ποσῶν μέσης ἐκ τῶν ἀνωτέρω τελῶν ἐπιβαρύνσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Ἄρθρον 59.
Ποσοστὸν φόρου.

1. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 254/1973 «περὶ ἀναμορφώσεως τῆς φορολογίας κέντρων διασκεδάσεως καὶ κέντρων πολυτελείας», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 4.

Ποσοστὸν φόρου.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὁρίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν κέντρων διασκεδάσεως:

α) τῶν χαρακτηριζομένων ὡς πολυτελείας εἰς 25% ἐξαιρέσει τῶν λειτουργούντων ἐντὸς ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων τὸ ποσοστὸν φόρου ὁρίζεται εἰς 10%,

β) τῶν χαρακτηριζομένων ὡς Α' κατηγορίας καὶ τῶν χαρακτηρισθέντων ὡς διακεκριμένης Α' κατηγορίας εἰς 10%,

γ) τῶν χαρακτηριζομένων ὡς Β' κατηγορίας εἰς 6%.

2. Ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ διοργανουμένων χορῶν εἰς αἰθούσας ξενοδοχείων, θεάτρων καὶ λοιποὺς χώρους ἐπ' εὐκαιρίᾳ καὶ οὐχὶ κατὰ σύστημα εἰς 5%.

3. Ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως μπὰρ πολυτελείας ἐν γένει εἰς 15%, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν κέντρων πολυτελείας εἰς 3%».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ

Ἄρθρον 60.

Ἀτελὴς εἴσοδος εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα — Κύρωσις ἀποφάσεων.

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου ια τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«ια) Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν Ὠδείων Ἀνεγνωρισμένων, μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα (150) κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὡς καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ σπουδασταὶ τοῦ Φροντιστηρίου Διακοσμήσεως, Διαφημίσεως καὶ Σκηνογραφίας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων ταυτότητος χορηγουμένων ἀντιστοίχως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συλλόγου καὶ οἰκείας Σχολῆς, δι' ἅπαντα τὰ δημόσια θεάματα, πλὴν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων».

2. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ κάτωθι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

Ἀριθ. Πρωτ. Μ. 3897/571/4.10.1977

«Παροχὴ δικαιώματος ἀτελοῦς εἰσόδου στὰ δημόσια θεάματα».

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων».

2. Ὅτι οἱ τεχνικοὶ τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ τύπου ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των συμβάλλουν στὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴν προβολὴ τοῦ κινηματογράφου, θεάτρου κλπ., ἀποφασίζουμε:

Παρέχουμε ἀπὸ 1.10.1977 τὸ δικαίωμα ἀτελοῦς εἰσόδου στὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως Τεχνικῶν Ἡμερησίου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου γιὰ τὰ παντὸς εἴδους δημόσια θεάματα τῆς Πόλεως στὴν ὁποία ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμά τους, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων, ποὺ χορηγοῦνται ἀπὸ τὴν οἰκεία αὐτῶν Ἕνωση καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν ἁρμόδιο Οἰκον. Ἔφορο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Μ. 4071/593/13.10.1977

«Παροχὴ δικαιώματος ἀτελοῦς εἰσόδου στὰ δημόσια θεάματα».

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων».

2. Ὅτι τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των συμβάλλουν στὴν ἀνάπτυξη καὶ στὴν προβολὴ τοῦ κινηματογράφου, θεάτρου κλπ., ἀποφασίζουμε:

Παρέχουμε ἀπὸ 1.10.1977 τὸ δικαίωμα ἀτελοῦς εἰσόδου στὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν γιὰ τὰ παντὸς εἴδους δημόσια θεάματα ποὺ λειτουργοῦν στὴν Περιφέρεια τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων, ποὺ χορηγοῦνται ἀπὸ τὴν Ἕνωσή των καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄρθρον 61.

Τέλη κυκλοφορίας καὶ ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν Ι.Χ.

1. Τὸ ἐδάφιον α' τῆς περιπτώσεως Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινομήσεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέτται) δίκυκλα ἐπιβατικὰ δυνάμεως ἰσχύος κινητῆρος μέχρι καὶ πέντε (5) ἵππων εἰς δρχ. 87,50 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος.

Διὰ δυνάμεως ἰσχύος κινητῆρος καὶ διὰ τὴν ἰσχὺν τῶν πέραν τῶν πέντε (5) ἵππων εἰς δραχμὰς 175 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος.

Αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέτται) τρίκυκλα ἐπιβατικὰ ἢ φορτηγὰ εἰς δραχμὰς 140 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978.

2. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 363/1976 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβαλλομένων φόρων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκποιούμενα μεταχειρισμένα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα καὶ αὐτοκίνητα ποδήλατα (σκοῦτερ, μοτοσυκλέτται), τὰ ὁποῖα τίθενται ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν εἰς κυκλοφορίαν ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὑποβάλλονται εἰς ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἴσον πρὸς τὰ κατὰ περίπτωσιν τέλη κυκλοφορίας ἑνὸς ἑξαμήνου».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ Ν. 625/1977 ἐφαρμόζονται, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν καὶ μόνον τοῦ ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους καὶ διὰ τὰ εἰσαχθέντα μέχρι 31.12.1977 αὐτοκίνητα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ταξινομηθοῦν ἐντὸς ἑξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. 363/1976 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβαλλομένων φόρων», ὡς ἰσχύει, προστίθεται μετὰ τὴν παράγραφον 6 νέα παράγραφος ὑπ' ἀριθμὸν 7, τῆς μέχρι τοῦδε παραγράφου 7 ἀριθμουμένης εἰς 8, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«7. Ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, ἅτινα, μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας των ἐν Ἑλλάδι ὡς δημοσίας χρήσεως, ἀποχαρακτηρίζονται καὶ κυκλοφοροῦν ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένου ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους. ἐὰν δὲ ὁ ἀποχαρακτηρισμὸς τούτων λάβῃ χώραν μετὰ πάροδον δεκαετίας ὑποβάλλονται εἰς ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἴσον πρὸς τὰ κατὰ περίπτωσιν τέλη κυκλοφορίας ἑνὸς ἑξαμήνου».

5. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ἰσχύει, ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 4 τοῦ παρόντος αὐτοκινήτων, ὡς πρῶτον ἔτος κυκλοφορίας λογίζεται τὸ ἔτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ αὐτοκίνητον ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι ὡς δημοσίας χρήσεως.

Ἄρθρον 62.

Καταβολὴ τελῶν κυκλοφορίας.

1. Τὰ ἐπιβαλλόμενα ἑξαμηνιαῖα τέλη κυκλοφορίας αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν καὶ τὰ συμβεβαιούμενα μετ' αὐτῶν τέλη σταθμεύσεως ὡς καὶ εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ ΤΣΑ συνολικοῦ ποσοῦ ἄνω τῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) δραχμῶν, καταβάλλονται εἰς τρεῖς ἴσας διμήνους δόσεις, τῆς πρώτης

τούτων καταβαλλομένης μέχρι τῆς 25ης τοῦ δευτέρου μηνός, τῶν δὲ υπολοίπων μέχρι καὶ τῆς 25ης τοῦ τετάρτου καὶ ἕκτου μηνὸς ἑκάστου ἑξαμήνου.

Ὁσάκις τὰ ἀνωτέρω ποσὰ ἀμφοτέρων τῶν ἑξαμήνων δὲν ὑπερβαίνουν τὰς τρεῖς χιλιάδας (3.000) δρχ. καταβάλλονται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ α΄ ἑξαμήνου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, δύναται νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.

2. Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως τῶν τελῶν κυκλοφορίας ἀμφοτέρων τῶν ἑξαμήνων ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τοῦ πρώτου ἑξαμήνου, ὁ ὑπόχρεως δικαιοῦται ἐκπτώσεως 10% ἐπὶ τῶν τελῶν κυκλοφορίας ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους.

Ἐπὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτοκινήτου ἐντὸς τοῦ πρώτου ἑξαμήνου, ὁ ὑπόχρεως δικαιοῦται ἐκπτώσεως δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τῶν προκαταβαλλομένων τελῶν κυκλοφορίας τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ἰσχύουν, καταργοῦνται.

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1979.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.
ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Ἄρθρον 63.

Μείωσις συντελεστοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν βαφείων, καθαριστηρίων κλπ.

1. Ὁ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ἐπιβληθεὶς φόρος κύκλου ἐργασιῶν τοῦ Α.Ν. 660/1937 ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν βαφείων, καθαριστηρίων, πλυντηρίων καὶ σιδηρωτηρίων, μειοῦται κατὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%), ἐξαιρέσει τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν βαφὴν καὶ τυποβαφὴν προϊόντων ἑτέρων ἐπιχειρήσεων.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μηνός.

Ἄρθρον 64.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 697/1970 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν περὶ προσωρινῶν ἀτελειῶν διατάξεων καὶ ἐπὶ πωλήσεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ προϊόντων κατασκευαζομένων ἐκ πρώτων ὑλῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ», ἀντικαθίσταται καὶ συμπληροῦται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον μόνον.

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ τοῦ φόρου πολυτελείας τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, τὰ προερχόμενα ἐκ πωλήσεως πρὸς τρίτους προϊόντων κατασκευαζομένων ἐκ πρώτων ὑλῶν εἰσαγομένων ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ, ἐπὶ σκοπῷ ἐξαγωγῆς των εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, εἴτε αὐτουσίων εἴτε μετὰ προηγουμένην ἐπεξεργασίαν. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη περιλαμβάνει ὅλας τὰς μεταβιβάσεις, μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ τελικοῦ προϊόντος εἰς τὴν ἀλλοδαπήν».

Ἄρθρον 65.

Εἰδικὸς φόρος καταναλώσεως ἀνυψωτικῶν συσκευῶν.

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3829/1958 «περὶ φορολογικῶν μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως εἰδῶν τινων πολυτελείας» ἐπιβαλλομένου φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ παραγομένων ἢ διασκευαζομένων ἀνυψωτικῶν συσκευῶν οἱ εἰς τὸν φόρον τοῦτον ὑπόχρεοι, διὰ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τὰ κτηθέντα ὑπ' αὐτῶν ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως τοιούτων συσκευῶν εἰς οἰκοδομὰς μέχρι τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1977.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων περὶ ὧν ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Ἄρθρον 66.

Κύρωσις ἀποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς ὁριζομένου χρόνου ἰσχύος των αἱ κάτωθι ἀποφάσεις:

Ἀριθ. Πρωτ. Μ. 5502/1476/31.12.1976

«Περὶ τοῦ τρόπου καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῆς παραγομένης εἰς τὸ ἐσωτερικὸν σακχάρεως καὶ ρυθμίσεως ἑτέρων διαδικαστικῶν θεμάτων».

Ἔχοντας ὑπ' ὄψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 3287/1955 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου νόμων καὶ ἄλλων τινων διατάξεων», ὡς ἰσχύει, δι' ὧν ἐπιβάλλεται φόρος καταναλώσεως καὶ ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ παραγομένης σακχάρεως.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 300/27.8.1976 ἀπόφασιν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ διαθέσεως τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ παραγομένης σακχάρεως ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς «Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Ζαχάρεως Α.Ε.», ἄνευ μεσολαβήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ

3. τὴν ἄμεσον ἀνάγκην καθορισμοῦ διαδικασίας καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον τοῦ ὡς εἴρηται φόρου καταναλώσεως καὶ ρυθμίσεως ἑτέρων διαδικαστικῶν θεμάτων, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 3287/1955 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου νόμων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς ἰσχύει, ἐπιβαλλόμενος φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ παραγομένης σακχάρεως συνεισπράττεται μετὰ τῆς τιμῆς πωλήσεως καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς «Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Ζαχάρεως Α.Ε.», διὰ δηλώσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον ἐντὸς εἰκοσαημέρου (20) ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς τοῦ ὁποίου ἐπραγματοποιήθη ἡ πώλησις τῆς σακχάρεως.

2. Πάντα τὰ λοιπὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν δηλώσεων, τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς προσαυξήσεις, τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, τὴν ἄσκησιν προσφυγῶν καὶ ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν γένει τὴν διαδικασίαν βεβαιώσεως τοῦ φόρου, διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων προκειμένου περὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 463/20.4.1977

ΘΕΜΑ: Περὶ διαθέσεως σακχάρεως εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.77 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπὸ 1.1.1977 διαθέσεως τῆς ἐγχωρίως παραγομένης σακχάρεως».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 158580/1435/16.2.1977 ἀπόφασιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου «περὶ τῶν τιμῶν διαθέσεως ἐγχωρίου σακχάρεως ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Σακχάρεως Α.Ε.».

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 28410/1769/683/1.4.77 σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

5. Τὴν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς διεξοδικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως:

1. Ὁρίζει τὴν τιμὴν διαθέσεως τῆς ἐγχωρίου σακχάρεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Σακχάρεως Α.Ε. (Ε.Β.Σ.) εἰς τὰς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων, μόνον διὰ τὰ προϊόντα των, τὰ ἐξαγόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκ δρχ. 10 ἀνὰ χιλ/μον καθαροῦ βάρους πλέον ἀξίας χαρτοσήμου, μὲ παράδοσιν «ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς τὸ σακχαρουργεῖον».

Ἡ κάλυψις τῆς Ε.Β.Σ. διὰ τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῆς ἀνωτέρω τιμῆς καὶ ἀφ' ἑνὸς τῆς προσωρινῆς τιμῆς κόστους τῆς καθορισθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 158580/1435/16.2.1977 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ὁριστικῆς τιμῆς κόστους τῆς σακχάρεως, ἥτις θέλει καθορισθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.1977 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, θὰ πραγματοποιεῖται συμφώνως πρὸς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω κοινῆς ἀποφάσεως διαδικασίας.

2. Ἐγκρίνει ὅπως, τὴν ἀνωτέρω σάκχαριν παραλαμβάνουν αἱ βιομηχανίαι καὶ βιοτεχνίαι μεταποιήσεως τῶν ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων ἀπὸ τὴν Ε.Β.Σ. ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου καταναλώσεως, ὁ ὁποῖος θὰ καταβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Λογαριασμὸν Καταναλωτικῶν Ἀγαθῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐπαναμεταφέρεται ὁ ὡς ἄνω φόρος, μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν μεταποιημένων ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων.

3. Ἐξουσιοδοτεῖ τοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου ὅπως καθορίσουν διὰ κοινῆς ἀποφάσεώς των τὴν διαδικασίαν χορηγήσεως τῆς σακχάρεως εἰς τὰς ἀνωτέρω μεταποιητικὰς βιομηχανίας, τὸν τρόπον ἐλέγχου τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῆς μόνον διὰ τὰ ἐξαγόμενα μεταποιημένα ὀπωροκηπευτικὰ προϊόντα καὶ τὰ τῆς ἐπανεισπράξεως ἀπὸ τὸν Λογαριασμὸν Καταναλωτικῶν Ἀγαθῶν τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου καταναλώσεως μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων.

Ὁ Πρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἀριθ. Πρωτ. 483/12.5.1977

ΘΕΜΑ: Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 463/20.4.77 ἀποφάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ διαθέσεως σακχάρεως εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν».

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.77 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπὸ 1.1.1977 διαθέσεως τῆς ἐγχωρίως παραγομένης σακχάρεως».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 158580/1435/16.2.77 ἀπόφασιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου «περὶ τῶν τιμῶν διαθέσεως ἐγχωρίου σακχάρεως ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Βιομηχανίαν Σακχάρεως Α.Ε.».

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 28410/1769/683/1.4.77 σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 463/20.4.77 ἀπόφασιν αὐτῆς «περὶ διαθέσεως σακχάρεως εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν».

6. Σχετικὴν προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει:

1. Τροποποιοῦσα τὴν ὑπ' ἀριθ. 463/20.4.77 ἀπόφασιν αὐτῆς, ὁρίζει τὴν τιμὴν διαθέσεως τῆς ἐγχωρίου σακχάρεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Σακχάρεως Α.Ε. (Ε.Β.Σ.) εἰς τὰς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων μόνον διὰ τὰ προϊόντα των, τὰ ἐξαγόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκ δρχ. 10 ἀνὰ χιλ/μον καθαροῦ βάρους, πλέον ἀξίας χαρτοσήμου, μὲ παράδοσιν «ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς τὸ Σακχαρουργεῖον».

Ἡ κάλυψις τῆς Ε.Β.Σ. διὰ τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῆς ἀνωτέρω τιμῆς καὶ ἀφ' ἑνὸς τῆς προσωρινῆς τιμῆς κόστους τῆς καθορισθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 158580/1435/16.2.77 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ὁριστικῆς τιμῆς κόστους τῆς σακχάρεως, ἥτις θέλει καθορισθεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.77 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, θὰ πραγματοποιεῖται συμφώνως πρὸς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω κοινῆς ἀποφάσεως διαδικασίαν.

2. Ἐγκρίνει ὅπως, τὴν ἀνωτέρω σάκχαριν παραλαμβάνουν αἱ βιομηχανίαι καὶ Βιοτεχνίαι μεταποιήσεως τῶν ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων ἀπὸ τὴν Ε.Β.Σ. ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου καταναλώσεως.

3. Ἐξουσιοδοτεῖ τοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου ὅπως καθορίσουν διὰ κοινῆς ἀποφάσεώς των τὴν διαδικασίαν χορηγήσεως τῆς σακχάρεως εἰς τὰς ἀνωτέρω μεταποιητικὰς βιομηχανίας καὶ τὸν τρόπον ἐλέγχου τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῆς μόνον διὰ τὰ ἐξαγόμενα μεταποιημένα ὀπωροκηπευτικὰ προϊόντα.

Ὁ Πρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἀριθ. Πρωτ. 47289/2777/1070/28.5.1977

ΘΕΜΑ: Διάθεση ἐγχώριας ζάχαρης γιὰ τὴν παραγωγὴ μεταποιημένων ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων πρὸς ἐξαγωγήν.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς 463/20.4.77 ἀποφάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, «περὶ διαθέσεως ζαχάρεως στὶς ἐξαγωγικὲς βιομηχανίες μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν».

2. Τὴν 152114/306/12.1.77 κοινὴ ἀπόφασή μας, σχετικὰ μὲ τὸν τρόπο διαθέσεως τῆς ἐγχώριας ζάχαρης.

3. Τὴν 158580/1435/16.2.77 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, σχετικὰ μὲ τὶς τιμὲς διαθέσεως τῆς ἐγχώριας ζάχαρης ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Ζαχάρεως, ἀποφασίζουμε:

Σὲ ἐκτέλεση τῆς ἀνωτέρω 463/20.4.77 ἀποφάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ τὴν ὁποία καθορίσθηκε ὅτι οἱ Βιομηχανίες καὶ Βιοτεχνίες μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων μποροῦν νὰ παραλαμβάνουν ζάχαρη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Ζαχάρεως Α.Ε. (Ε.Β.Ζ.), μόνον γιὰ τὰ προϊόντα τους ποὺ ἐξάγονται στὸ ἐξωτερικό, μὲ τιμὴ δρχ. 10 κατὰ χιλ/μο καθαροῦ βάρους, σὺν τέλος χαρτοσήμου μὲ παράδοση «ἐπ' αὐτοκινήτου» στὸ ζαχαρουργεῖο, χωρὶς νὰ καταβάλλουν τὸν ἀναλογοῦντα φόρο καταναλώσεως, ὁρίζουμε κατωτέρω τὴ διαδικασία χορηγήσεως τῆς ζάχαρης αὐτῆς:

1. Ἡ συνολικὴ ποσότητα ζάχαρης ποὺ περιοριστικὰ θὰ δικαιοῦται κάθε μία ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω βιομηχανίες νὰ παραλαμβάνει ἀπὸ τὴν Ε.Β.Ζ., μὲ τὴν ἀνωτέρω τιμὴ ἢ μὲ ἄλλη τιμή, ποὺ θὰ καθορισθεῖ τυχὸν μελλοντικὰ ἀπὸ τὴν Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ χωρὶς τὴν καταβολὴ τοῦ φόρου καταναλώσεως, γιὰ τὶς ἐτήσιες (1/1—31/12) ἀνάγκες της, θὰ εἶναι ἴση εἴτε μὲ τὴν ποσότητα τῆς ζάχαρης, ποὺ ἔχει ἐξαχθεῖ ἀπὸ τὴ βιομηχανία αὐτὴ μέσα στὰ μεταποιημένα ὀπωροκηπευτικὰ προϊόντα της κατὰ τὸ τελευταῖο ἔτος εἴτε μὲ τὸ μέσο ὅρο τῆς ποσότητας τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, κατὰ τὴν κρίση τῆς ἐνδιαφερομένης βιομηχανίας, προσαυξημένη κατὰ 20%.

Τὸ ποσοστὸ αὐτὸ μπορεῖ νὰ τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου ἡ ὁποία πρέπει νὰ κοινοποιῆται στὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν (Δ/νση 3η—Τμῆμα Α').

2. Γιά τόν προσδιορισμό τῆς ἀνωτέρω ποσότητας ἡ ἐνδιαφερομένη βιομηχανία πρέπει νά ὑποβάλλει αἴτηση στόν ἁρμόδιο γιά τήν φορολογία εἰσοδήματος Οἰκον. Ἔφορο, ἡ ὁποία θά συνοδεύεται ἀπό τά ἑξῆς δικαιολογητικά:

α. Ὑπεύθυνη δήλωση, κατά τίς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 105/1969, στήν ὁποία θά ἀναγράφονται κατά προϊόν τό εἶδος καί ἡ συνολική ποσότητα τῶν προϊόντων πού ἔχουν ἐξαχθεῖ ἀπό τήν ἐνδιαφερομένη βιομηχανία τό τελευταῖο ἔτος ἤ τήν τελευταία διετία, τό Τελωνεῖο ἐξαγωγῆς, ὁ ἀριθμός, ἡ ἡμερονία κλπ. τῆς διασαφήσεως ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων καί ἡ ποσότητα τῆς ζάχαρης πού περιεῖχαν τά προϊόντα αὐτά. Στή δήλωση αὐτή πρέπει ἡ ἐνδιαφερομένη βιομηχανία νά δηλώνη ὑπεύθυνα ὅτι θά πραγματοποιήση τήν παραλαβή τῆς ζάχαρης, ἀποδεχόμενη ὅλους τούς ὅρους τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

β. Ἀξιόχρεη προσωπική ἐγγύηση τῆς ἀγοράστριας βιομηχανίας ἤ τρίτων ὑπέρ τοῦ Δημοσίου, μέ τήν ὁποία θά ἀναλαμβάνουν αὐτοί τήν ὑποχρέωση καταβολῆς, ἐντόκως, τοῦ ποσοῦ πού προκύπτει, ἀπό τή διαφορά μεταξύ τῆς ἀνωτέρω τιμῆς τῶν δρχ. 10 κατά χιλ/μο ἤ τῆς τιμῆς πού τυχόν θά καθορισθεῖ μελλοντικά καί τῆς τιμῆς στήν ὁποία κάθε φορά θά διατίθεται ἡ ζάχαρη στήν ἐσωτερική κατανάλωση (σήμερα δρχ. 18.50 κατά καθαρό χιλ/μο) αὐξημένου μέ τά ἀναλογοῦντα τέλη χαρτοσήμου τιμολογίου καί τῆς προσαυξήσεως 25% πού ἀναφέρεται κατωτέρω, σέ περιπτώσεις εἴτε μή ἐμπροθέσμου ἐξαγωγῆς τῶν μεταποιημένων προϊόντων εἴτε διαπιστώσεως διοχετεύσεως τῆς ζάχαρης στήν ἐσωτερική κατανάλωση κλπ. Στή διαφορά αὐτή τῶν τιμῶν περιλαμβάνεται καί ὁ φόρος καταναλώσεως.

3. Σέ περίπτωση πού ἡ βιομηχανία πραγματοποιεῖ ἐξαγωγές γιά πρώτη φορά, ἡ ποσότητα τῆς ζάχαρης πού θά χορηγηθεῖ σ' αὐτή, θά ὁρίζεται μέ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου καί θά εἶναι ἀνάλογη μέ τή δυναμικότητα τῆς βιομηχανίας.

Γιά τό σκοπό αὐτό ἡ βιομηχανία πρέπει νά ὑποβάλλει στό Ὑπουργεῖο Ἐμπορίου (2α Δ/νση Ἐξαγ. Ἐμπορίου) σχετική αἴτηση, πού θά συνοδεύεται ἀπό ὑπεύθυνη δήλωσή της τοῦ Ν.Δ. 105/1969 καί βεβαίωση τῆς ἁρμόδιας Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας γιά τή δυναμικότητά της.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου θά ἀποστέλλεται στόν ἁρμόδιο Οἰκον. Ἔφορο, στόν ὁποῖο ἡ μεταποιητική βιομηχανία θά καταθέτει τήν ἀξιόχρεη προσωπική ἐγγύηση πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 2 ἐδαφ. β΄.

4. Μέ βάση τά στοιχεῖα τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 2 καί 3 ἡ Φορολογική Ἀρχή, χωρίς ἄλλη ἔρευνα, θά χορηγεῖ ἀμέσως βεβαίωση γιά τήν κατά ἀνώτατο ὅριο ποσότητα τῆς ζάχαρης πού θά μπορεῖ ἡ βιομηχανία αὐτή νά παραλάβει ἀπό τήν Ε.Β.Ζ. μέ τούς ἀνωτέρω ὅρους γιά τίς ἀνάγκες της ἑνός ἔτους. Ἀντίγραφο τῆς βεβαιώσεως αὐτῆς θά ἀποστέλλεται καί ἀπευθείας ἀπό τή Φορολογική Ἀρχή τῆς Ε.Β.Ζ.

5. Τίς ὑπεύθυνες δηλώσεις τῆς παραγρ. 2 ὁ Οἰκον. Ἔφορος θά ἀποστέλλει ἀργότερα στήν Ὑπηρεσία Ἐλέγχου Τελωνειακῶν Ἀρχῶν, γιά νά μπορεῖ ἔτσι νά γίνει ἐπαλήθευση τῆς ἀκρίβειας τῶν στοιχείων πού ἀναγράφονται σ' αὐτές.

6. Ἡ ἐνδιαφερομένη βιομηχανία θά προσκομίζει τή βεβαίωση τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου στήν Ε.Β.Ζ. ἡ ὁποία θά χορηγεῖ χωρίς φόρο καταναλώσεως τήν ποσότητα τῆς ζάχαρης πού ἀναγράφεται στή βεβαίωση.

Ἡ ζάχαρη αὐτή μπορεῖ νά χορηγεῖται ἀπό τήν Ε.Β.Ζ. καί τμηματικά, κα-όπιν αἰτήσεως τῆς ἐνδιαφερομένης βιομηχανίας. Ἀμέσως μετά ἀπό κάθε πώληση ζάχαρης ἡ Ε.Β.Ζ. πρέπει νά ἀποστέλλει στήν οἰκεία Φορολογική Ἀρχή ἀκριβές ἀντίγραφο τοῦ τιμολογίου πωλήσεως.

Ἡ ζάχαρη πού θά χορηγεῖται μέ τόν ἀνωτέρω τρόπο ἀπό τήν Ε.Β.Ζ. στίς ἐξαγωγικές βιομηχανίες μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν, πρέπει νά εἶναι συσκευασμένη σέ σάκκους, πού θά ἔχουν ἐξωτερικά ὡς εἰδική καί εὐκρινή σήμανση τό γράμμα «Β» (κεφαλαῖο).

7. Τή ζάχαρη πού θά ἀγοράζουν μέ τόν ἀνωτέρω τρόπο οἱ βιομηχανίες μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν, πρέπει, μέσα σέ ἀνατρεπτική προθεσμία 12 μηνῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία παραλαβῆς της ἀπό τήν Ε.Β.Ζ., νά τήν ἐξάγουν στό ἐξωτερικό μέσα στά προϊόντα τους. Ἡ προθεσμία αὐτή μπορεῖ νά παρατείνεται μέ ἀπόφαση τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, πού θά κοινοποιῆται στόν ἁρμόδιο Οἰκον. Ἔφορο, εἴτε γιά τό σύνολο τῶν μεταποιημένων ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων εἴτε γιά κάποιο ἀπό τά προϊόντα τοῦ Κλάδου, μετά ἀπό ἐκτίμηση τῶν συνθηκῶν τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς γιά τά προϊόντα αὐτά.

8. Ὁ ἔλεγχος τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἀφορολόγητης ζάχαρης γιά τήν παραγωγή μεταποιημένων ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων πού ἔχουν ἐξαχθεῖ στό ἐξωτερικό, μέσα στά χρονικά ὅρια τῆς προηγούμενης παραγράφου, θά πραγματοποιεῖται ἀπό τήν ἁρμόδια Οἰκον. Ἐφορία, βάσει δικαιολογητικῶν ἐξαγωγῆς, ἀπό τά ὁποῖα θά προκύπτει τόσο τό εἶδος καί ἡ ποσότητα τῶν ἑτοίμων προϊόντων, ὅσο καί ἡ ποσότητα τῆς ζάχαρης πού περιεῖχαν τά προϊόντα αὐτά.

Γιά τό σκοπό αὐτό ἡ ἁρμόδια Τελωνειακή Ἀρχή, ἀπό τήν ὁποία πραγματοποιήθηκε ἡ ἐξαγωγή, θά στέλνει, ὕστερα ἀπό αἴτηση τοῦ ἐξαγωγέα- μεταποιητῆ, θεωρημένα ἀντίγραφα τῶν διασαφήσεων ἐξαγωγῆς καί τῶν σχετικῶν δελτίων χημικῆς ἀναλύσεως στήν ἀνωτέρω Οἰκον. Ἐφορία.

9. Ὁ Οἰκον. Ἔφορος ὅταν ἐξακριβώσει ὅτι ὁλάκληρη ἡ ποσότητα τῆς ζάχαρης πού ἔχει παραληφθεῖ ἀφορολόγητη ἔχει ἐξαχθεῖ στό ἐξωτερικό μέσα στά προϊόντα καί στήν προθεσμία τῆς παραγράφου 7, θά ὁριστικοποιεῖ τήν ἀπαλλαγή τῆς βιομηχανίας ἀπό τό φόρο καταναλώσεως καί θά ἐπιστρέφει τήν ἐγγύηση.

10. Σέ περίπτωση πού θά διαπιστωθεῖ ὅτι: α) οἱ σχετικές ὑπεύθυνες δηλώσεις δέν εἶναι ἀληθεῖς ἤ β) ὅλη ἡ ποσότητα τῆς ζάχαρης ἤ μέρος αὐτῆς δέν ἔχει ἐξαχθεῖ μέ τά ἕτοιμα προϊόντα στήν ἀνωτέρω προθεσμία ἤ γ) ἡ ζάχαρη ἤ μέρος αὐτῆς ἔχει διοχετευθεῖ στήν ἐσωτερική ἀγορά, πέρα ἀπό κάθε ἄλλη κύρωση πού προβλέπεται ἀπό τή νομοθεσία πού ἰσχύει, θά ἐπιβάλλωνται στίς ὑπαίτιες βιομηχανίες ἀπό τόν Οἰκον. Ἔφορο οἱ ἑξῆς κυρώσεις:

αα. Κατάπτωση τῆς ἀξίας τῆς ἀξιόχρεης προσωπικῆς ἐγγυήσεως πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 2 καί εἴσπραξη αὐτῆς, ἐντόκως, ὡς ἔσοδο τοῦ Δημοσίου.

ββ. Προσαύξηση 25% στήν ἀξία τῆς συνολικῆς ποσότητας τῆς ζάχαρης πού παρέλαβε ἡ ὑπαίτια βιομηχανία χωρίς φόρον ἀπό τήν Ε.Β.Ζ. Ἡ ἀξία αὐτή ὑπολογίζεται μέ βάση τήν τιμή διαθέσεως τῆς ζάχαρης στήν ἐσωτερική κατανάλωση.

Ἡ προσαύξηση εἰσπράττεται ὡς ἔσοδο τοῦ Δημοσίου.

γγ. Ἀποκλεισμός τῆς ὑπαίτιας βιομηχανίας ἀπό τό δικαίωμα παραλαβῆς εἰς τό μέλλον ζάχαρης μέ τούς ὅρους καί τίς προϋποθέσεις τῆς παρούσας ἀποφάσεως. Γιά τό σκοπό αὐτό ἡ ἁρμόδια Φορολογική Ἀρχή πρέπει νά ἐνημερώσει ἀμέσως τό Ὑπουργεῖο Ἐμπορίου (2α Δ/νση Ἐξαγ. Ἐμπορίου) καί τήν Ε.Β.Ζ. γιά τήν ὑπαιτιότητα τῆς βιομηχανίας.

Εἰδικώτερα ὅμως γιά τήν περίπτωση (β) τῆς παρούσης παραγράφου, οἱ ἀνωτέρω κυρώσεις (αα) καί (ββ) θά ἐπιβάλλονται μόνο γιά τήν ποσότητα τῆς ζάχαρης πού δέν ἔχει ἐξαχθεῖ, ἡ δέ κύρωση (γγ) θά ἐπιβάλλεται στήν περίπτωση αὐτή μόνον ἄν ἡ ποσότητα τῆς ζάχαρης πού δέν ἔχει ἐξαχθεῖ εἶναι μεγαλύτερη τοῦ 20% τῆς συνολικῆς ποσότητας ζάχαρης πού χορηγήθηκε στήν ὑπαίτια βιομηχανία.

11. Ἡ κάλυψη τῆς Ε.Β.Ζ. γιά τίς διαφορές μεταξύ τῆς ἀνωτέρω τιμῆς διαθέσεως τῆς ζάχαρης στίς βιομηχανίες μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων καί ἀφ' ἑνός τῆς προσωρινῆς τιμῆς κόστους πού καθορίστηκε ἀπό τήν 158580/1435/16.2.1977 ἀπόφαση τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου καί ἀφ' ἑτέρου τῆς ὁριστικῆς τιμῆς κόστους τῆς ζάχαρης πού θά καθορισθῆ κατά τίς διατάξεις τῆς 152114/306/12.1.1977 ἀποφάσεώς μας, θά πραγματοποιῆται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται ἀπό τήν ἀπόφασή μας αὐτή.

12. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῆς 152114/306/12.1.77 ἀποφάσεώς μας.

13. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἐκδόσεώς της.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν — Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐμπορίου — Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 598/26.10.1977

ΘΕΜΑ: Περὶ διαθέσεως σακχάρεως εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.77 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπὸ 1.1.1977 διαθέσεως τῆς ἐγχωρίως παραγομένης σακχάρεως».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 158580/1435/16.2.77 ἀπόφασιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου, «περὶ τῶν τιμῶν διαθέσεως ἐγχωρίου σακχάρεως ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Βιομηχανίαν Σακχάρεως Α.Ε.».

4. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 463/20.4.77, 483/12.5.77 καὶ 523/12.7.77 ἀποφάσεις αὐτῆς, «περὶ διαθέσεως σακχάρεως εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν».

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε4/2050/7.10.77 σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

6. Τὴν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς διεξοδικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως:

1. Ὁρίζει τὴν τιμὴν διαθέσεως τῆς ἐγχωρίου σακχάρεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Σακχάρεως Α.Ε. (Ε.Β.Σ.) εἰς τὰς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας παραγωγῆς εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων, μόνον διὰ τὰ προϊόντα των, τὰ ἐξαγόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκ δραχ. 8 ἀνὰ χιλ/μον καθαροῦ βάρους, πλέον ἀξίας χαρτοσήμου, μὲ παράδοσιν «ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς τὸ Σακχαρουργεῖον».

Ἡ κάλυψις τῆς Ε.Β.Σ. διὰ τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῆς ἀνωτέρω τιμῆς καὶ ἀφ' ἑνὸς τῆς προσωρινῆς τιμῆς κόστους τῆς καθορισθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 158580/1435/16.2.77 ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ὁριστικῆς τιμῆς κόστους τῆς σακχάρεως, ἥτις θέλει καθορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.1977 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, θὰ πραγματοποιῆται συμφώνως πρὸς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω κοινῆς ἀποφάσεως διαδικασίαν.

2. Ἐγκρίνει ὅπως, τὴν ἀνωτέρω σάκχαριν παραλαμβάνουν αἱ Βιομηχανίαι καὶ Βιοτεχνίαι παραγωγῆς εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων ἀπὸ τὴν Ε.Β.Σ. ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου καταναλώσεως.

3. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαδικασίαν χορηγήσεως τῆς σακχάρεως εἰς τὰς ἀνωτέρω Βιομηχανίας καὶ τὸν τρόπον ἐλέγχου τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῆς, μόνον διὰ τὰ ἐξαγόμενα ὑπ' αὐτῶν προϊόντα, θὰ ἐφαρμόζωνται τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 47289/2777/1070/28.5.1977 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου.

Ὁ Πρόεδρος — Τὰ Μέλη

Ἀριθ. Πρωτ. Μ. 3347/12/22.8.1977

ΘΕΜΑ: Πρόσθετος φόρος καταναλώσεως Ν. 625/1977 ἐπὶ ἀφρωδῶν οἴνων παραγομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν περιλήψει θέμα ἀνακοινοῦμεν ὅτι ὁ πρόσθετος φόρος καταναλώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου 1977 Πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 625/1977 ἐπὶ τῶν ἀφρωδῶν οἴνων τῶν παραγομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, δύναται νὰ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῶν παραγουσῶν τούτους ἐπιχειρήσεων, κατόπιν αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον.

Ὑποβληθείσης τοιαύτης αἰτήσεως, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, ἡ παράγουσα τοὺς ἀφρώδεις οἴνους ἐπιχείρησις ὑποχρεοῦται, διὰ τὰς ἐνεργουμένας πωλήσεις χονδρικῶς, εἰς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ ὡς ἄνω φόρου κατὰ τὰ ἐν παραγρ 6 τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ὡς ἄνω Πράξεως ὁριζόμενα.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων αἱ χονδρικαὶ πωλήσεις θεωροῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης, πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τιμὰς λιανικῆς πωλήσεως, τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐξευρισκομένης, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου καταναλώσεως, διὰ τῆς μετατροπῆς τῶν χονδρικῶν πωλήσεων εἰς λιανικὰς ἐπὶ τῇ βάσει, τῶν ἀναγραφομένων εἰς ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τιμοκατάλογον τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως. Ὁ τιμοκατάλογος οὗτος ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς καὶ περιλαμβάνει διακεκριμένως τὴν τιμὴν λιανικῆς πωλήσεως τῶν ἀφρωδῶν οἴνων καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καταναλώσεως.

Οἱ ἀγοράζοντες ἀφρώδεις οἴνους ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις αἵτινες παράγουν τούτους ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ διαθέτοντες τούτους λιανικῶς, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου καταναλώσεως, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῶν τιμολογίων πωλήσεως ἀναγράφεται ὅτι ὁ φόρος ὁ ἀναλογῶν ἐπὶ τῆς τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως αὐτῶν καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἥτις παρήγαγε τούτους εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Ἡ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ρύθμισις τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἀφρωδῶν οἴνων ὑπὸ τῶν παραγουσῶν τούτους ἐπιχειρήσεων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δὲν ἐφαρμόζεται ὁσάκις ὁ ἀγοραστὴς διὰ δηλώσεως τοῦ Α.Ν. 105/1969 «περὶ ἀτομικῆς εὐθύνης τοῦ δηλοῦντος» δηλώσῃ ὅτι τὰ ἀγοραζόμενα εἴδη προορίζονται πρὸς μεταπώλησιν χονδρικῶς ἢ πρὸς κατανάλωσιν εἰς κέντρα διασκεδάσεως ἅτινα ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦ Ν.Δ. 254/1973.

Ἡ παροῦσα ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1977 καὶ ἐφ' ἑξῆς ἐνεργουμένων χονδρικῶν πωλήσεων ἀφρωδῶν οἴνων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων παραγουσῶν τούτους ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. πρωτ. Μ.3895/38/4.10.1977

Ἐκ τοῦ πίνακος τῶν εἰδῶν τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὸν πρόσθετον φόρον καταναλώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀπὸ 18.5.1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 625/1977 (ΦΕΚ 180/27.6.1977 τ. Α') διαγράφονται οἱ ἀφρώδεις οἶνοι τῆς δασμολογικῆς διακρίσεως 22.05Α.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ 1.10.77.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. πρωτ. Μ.5097/69/23.12.1977

Διατάξεις ἄρθρου 1 τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου 1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ Ν. 625/1977 ὡς καὶ διατάξεις ἄρθρου δευτέρου ἰδίου νόμου, προβλέπουσαι ἐπιβολὴν προσθέτου φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις εἰδῶν πολυτελείας καταργοῦνται ἀπὸ 24 τρέχοντος μηνός. Ὀφειλόμενος φόρος ἀπὸ ὑπόχρεους ὑποκειμένους εἰς τοῦτον κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 1 ἀνωτέρω πράξεως ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου δευτέρου Ν. 625/1977 διὰ εἴδη εἰσαχθέντα ἢ ἀγορασθέντα παρ' αὐτῶν μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1977 ἀμελεῖται STOP.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.
ΦΟΡΟΙ ΥΠΕΡ ΤΡΙΤΩΝ

Ἄρθρον 67.

Εἰδικὸν τέλος ὑδρεύσεως.

1. Τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 2916/54 «περὶ καταργήσεως εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀποχετεύσεως Πρωτευούσης καὶ ἐπιβολῆς εἰδικοῦ τέλους διὰ νὰ νέα ἔργα ὑδρεύσεως ἐξ Ὑλίκης καὶ ἀποχετεύσεως ἐν τῇ περιοχῇ Πρωτευούσης» προβλεπόμενον τέλος, ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979, ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ εἰσοδημάτων προερχομένων ἐξ οἰκοδομῶν, κειμένων εἰς τὰς περιοχὰς τῶν δήμων Ἐλευσῖνος, Μάνδρας, Ἀσπροπύργου, Ἄνω Λιοσίων, Ἀχαρνῶν (Μενιδίου) καὶ τῆς κοινότητος Βαρκίζης τῆς μείζονος περιοχῆς Πρωτευούσης.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 2916/54, ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979 καὶ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 787/70 «περὶ συστάσεως ὀργανισμοῦ ἀποχετεύσεως τῆς περιοχῆς Θεσσαλονίκης» προβλεπομένου τέλους.

Ἄρθρον 68.

Κύρωσις ἀποφάσεως.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ὁριζομένου χρόνου ἰσχύος της ἡ κατωτέρω κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

Ἀριθ. πρωτ. Τ.3317/1875/23.6.75
(ΦΕΚ 841/8.8.75 Τ—Β).

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος προμηθείας διὰ τὴν ὑπὸ ταύτης παρακράτησιν καὶ ἀπόδοσιν τῆς ὑπὲρ ΟΓΑ εἰσφορᾶς καὶ χαρτοσήμου ἐπὶ ἐξοφλουμένων διγράμμων ἐπιταγῶν ἐκ πωλήσεως συσπόρου βάμβακος.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Σ. 1287/47/13.1.75 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς καθωρίσθη ὅπως ἡ ὀφειλομένη εἰσφορὰ 3% ὑπὲρ ΟΓΑ—Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Ν. 4169/1961 καὶ τὸ χαρτόσημον 1% ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀγοραζομένου ἀπὸ 20 Μαρτίου 1975 καὶ ἐφεξῆς ἐκ τῶν παραγωγῶν συσπόρου βάμβακος, παρακρατῆται ὑπὸ τῆς ἐξοφλούσης τὰς οἰκείας διγράμμους ἐπιταγὰς ΑΤΕ.

2. Τὸ γεγονὸς τῆς προσδοκωμένης περιστολῆς τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ τῆς ἐκ τοῦ λόγου τούτου αὐξήσεως τῶν ἐσόδων, ὡς ἐκ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω τρόπου παρακρατήσεως καὶ ἀποδόσεως τῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ ΟΓΑ καὶ χαρτοσήμου ἐκ τῆς πωλήσεως ὑπὸ τῶν παραγωγῶν συσπόρου βάμβακος.

3. Τὴν ἀνάγκην πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ΑΤΕ διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς προσφερομένην ὑπηρεσίαν, ἀποφασίζομεν:

Ὁρίζομεν ποσοστόν, 0,50% ὡς προμήθειαν τῆς ΑΤΕ ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς παρακρατουμένης ὑπὸ ταύτης εἰσφορᾶς 3% ὑπὲρ ΟΓΑ—Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Ν. 4169/1961 καὶ χαρτοσήμου ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀγοραζομένου ἀπὸ 20ῆς Μαρτίου 1975 καὶ ἐφεξῆς ἐκ τῶν παραγωγῶν συσπόρου βάμβακος, βάσει τῶν ἐξοφλουμένων ὑπ' αὐτῆς διγράμμων ἐπιταγῶν.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προμήθεια θέλει βαρύνει τοὺς δικαιούχους τῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ ΟΓΑ καὶ τοῦ χαρτοσήμου.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν	Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ	Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 69.

Ἔνταξις ἐπιτηδευματιῶν εἰς κατηγορίαν τηρήσεως βιβλίων.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Π. Δ/τος 99/1977 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» προστίθεται περίπτωσις Ζ', ἔχουσα ὡς κατωτέρω:

«Ζ) Εἰς τὴν κατηγορίαν τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὰ ἐτήσια ἀκαθάριστα ἔσοδα αὐτοῦ, πάντως δὲ οὐχὶ κατωτέραν τῆς δευτέρας κατηγορίας, ὁ διατηρῶν ἐπιχείρησιν ἡμερησίου ἢ περιοδικοῦ τύπου, δυνάμενος νὰ τηρῇ βιβλίον ἀγορῶν καὶ πωλήσεων, ἀντὶ βιβλίου ἐσόδων - ἐξόδων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 49 τοῦ Π. Δ/τος 99/1977 καὶ μετὰ τὴν προστεθεῖσαν, διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀπὸ 18.5.77 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 625/1977, περίπτωσιν ιγ' προστίθεται περίπτωσις ιδ', ἔχουσα ὡς κατωτέρω, τῶν περιπτώσεων ιδ' καὶ ιε' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου φερομένων ἐφεξῆς ὡς ιε' καὶ ιστ' ἀντιστοίχως.

«ιδ) Ἐντάσσῃ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Λογιστικῶν Βιβλίων, κατηγορίαν ἐπιτηδευματιῶν ὁλοκλήρου τῆς Χώρας ἢ τμήματος ταύτης καὶ διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐργασιῶν των ἢ διὰ τμῆμα μόνον τούτων ἀπὸ τὴν δευτέραν κατηγορίαν τηρήσεως βιβλίων εἰς τὴν πρώτην καὶ τἀνάπαλιν».

Ἄρθρον 70.

Διαγραφὴ φόρων.

Δὲν ἀποστέλλονται εἰς τοὺς φορολογουμένους Μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως διὰ τὴν καταβολὴν φόρων οἱ ὁποῖοι εἰσπράττονται μηχανογραφικῶς μέχρι ποσοῦ πεντήκοντα (50) δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο προστίθεται εἰς τὴν δόσιν τοῦ ἑπομένου μηνός.

Τὰ ἐναπομένοντα εἰς τὸ τέλος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ὑπόλοιπα τῶν ἀνωτέρω φόρων μέχρι ποσοῦ εἴκοσι (20) δραχμῶν διαγράφονται.

Ὁ τρόπος διαγραφῆς καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 71.

Στρογγυλοποίησις κλασμάτων δραχμῆς ἐπὶ βεβαιουμένων ἐσόδων.

Εἰς τὰς περιπτώσεις βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ποσῶν Δημοσίων ἐσόδων, ὡς καὶ ἐσόδων ὑπὲρ Δήμων, Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἢ προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς τούτων κατὰ τὶς ὁποῖες προκύπτει τελικῶς καταβλητέον ποσὸν εἰς κλάσμα δραχμῆς, τοῦτο στρογγυλοποιεῖται εἰς τὴν ἑπομένην μονάδα ταύτης.

Ἄρθρον 72.

Κύρωσις ἀποφάσεως καὶ διαταγῶν.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, ἡ ὑπ' ἀριθ. 161434 ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1977 ἀπόφασις, ὡς καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. Ε. 16785/4144 ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1977, Α. 566/7 ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1978 καὶ Ε. 2263 ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1978 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι οὕτω:

Ἀριθ. Πρωτ. 161434

Ἀθῆναι 8 Νοεμβρίου 1977

Ἔχοντας ὑπόψη:

Τὶς ζημίες ποὺ προκάλεσε ἡ θεομηνία τῆς 2.11.1977 στὴν περιοχὴ τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης,

Ἀποφασίζουμε

Προθεσμίες ὑποβολῆς δηλώσεων καὶ καταβολῆς χρεῶν στὶς Οἰκονομικὲς Ἐφορίες καὶ Δημόσια Ταμεῖα περιοχῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ Ἐλευσίνας, ἀπὸ φόρο εἰσοδήματος, φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τέλη χαρτοσήμου τιμολογίων, εἰσφορὰ Ν. 4169/61 καὶ δακοκτονίας, ποὺ λήγουν βάσει τῶν κειμένων διατάξεων στὶς 10 καὶ 20 Νοεμβρίου 1977, παρατείνονται ἐπὶ εἰκοσαήμερον.

Ὁ Ὑπουργὸς

Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε.16785/4144

Ἀθῆναι, 9 Δεκεμβρίου 1977

Προθεσμίες ὁριζόμενες μὲ 161434/8.11.77 ἀπόφασή μας καὶ αὐτὲς ποὺ λήγουν δεκάτη τρέχοντος μηνὸς καὶ δεκάτη Ἰανουαρίου 1978 γιὰ ὑποβολὴ δηλώσεων καὶ καταβολὴ χρεῶν ἀπὸ φόρο εἰσοδήματος φόρο κύκλου ἐργασιῶν τέλη χαρτοσήμου τιμολογίων καὶ ἐκκαθαρίσεων εἰσφορῶν Ν. 4169/1961 καὶ δακοκτονίας παρατείνονται μέχρι καὶ εἰκοστῆς Ἰανουαρίου 1978 διὰ πληγέντας ἀπὸ θεομηνία 2.11.77 περιλαμβανομένους ἀνωτέρω ἀπόφασή μας.

Ἀνωτέρω παράταση ἰσχύει ἐφόσον ἐνδιαφερόμενοι μέχρι καὶ ἡμέρας ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ πληρωμῆς προσκομίσουν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο ἢ Ταμία κατὰ περίπτωση βεβαίωση ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὴν ὁποία νὰ προκύπτει ὅτι ὑπέστησαν ζημίες ἀπὸ ἀνωτέρω θεομηνία. Ἐνδιαφερόμενοι πρέπει μέχρι εἰκοστῆς τρίτης τρέχοντος μηνὸς νὰ ὑποβάλλουν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο ὑπεύθυνη δήλωση Ν.Δ. 105/69 ποὺ θὰ δηλοῦνται τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ προκειμένου περὶ νέων ἐπιχειρήσεων τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἀπὸ ἐνάρξεως ἐργασιῶν μέχρι καὶ μηνὸς Ὀκτωβρίου τρέχοντος ἔτους τὰ ἴδια καὶ ξένα κεφάλαια καὶ τὸ ποσὸ τῶν ζημιῶν ἀπὸ τὴ θεομηνία καθ' ὑπολογισμό.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Α.566/7

Ἀθῆναι, 11 Ἰανουαρίου 1978

Προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεων φόρου κύκλου ἐργασιῶν Οἰκον. Ἐφορίες τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, λήγουσα τὴν 10.1.1978 παρατείνεται μέχρι 25.1.1978 ἐφόσον ἐνδιαφερόμενοι μέχρι καὶ ἡμέρας ὑποβολῆς δηλώσεως προσκομίσουν ἁρμόδιο Οἰκον. Ἔφορο βεβαίωση ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ποὺ νὰ προκύπτει ὅτι ὑπέστησαν ζημίες ἀπὸ θεομηνία (ἀνεμοθύελλα) 6ης, 7ης καὶ 8ης Ἰανουαρίου 1978.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 2263

Ἀθῆναι, 27 Φεβρουαρίου 1978

Προθεσμίες ὁριζόμενες μὲ Ε. 16785/9.12.1977 ἀπόφασή μας καὶ προθεσμίες δεκάτης καὶ εἰκοστῆς τρέχοντος μηνὸς καὶ δεκάτης Μαρτίου 1978 γιὰ ὑποβολὴ δηλώσεων καὶ καταβολὴ χρεῶν ἀπὸ φόρο εἰσοδήματος φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τέλη χαρτοσήμου τιμολογίων καὶ ἐκκαθαρίσεων εἰσφορῶν Ν. 4169/61 καὶ δακοκτονίας παρατείνονται μέχρι καὶ εἰκοστῆς Μαρτίου 1978 γιὰ πληγέντες ἀπὸ θεομηνία 2.11.1977 καὶ περιλαμβανομένους στὴ 161434/8.11.1977 ἀπόφασή μας.

Ἀνωτέρω παράταση ἰσχύει ἐφόσον ἐνδιαφερόμενοι μέχρι καὶ ἡμέρας ὑποβολῆς δηλώσεων ἢ πληρωμῆς προσκομίσουν ἁρμόδιο Οἰκον. Ἔφορο ἢ Ταμία κατὰ περίπτωση, βεβαίωση ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὴν ὁποία νὰ προκύπτει ὅτι ὑπέστησαν ζημίες ἀπὸ ἀνωτέρω θεομηνία.

Ὅσοι ἀπὸ ἀνωτέρω ἐνδιαφερομένους δανειοδοτηθοῦν γιὰ ζημίες τους ἀπὸ Τράπεζες μετὰ τὴν 20.3.1978 καὶ μέχρι τὴν 20.5.1978 ἐγκρίνουμε ἐκπλήρωση ἀνωτέρω φορολογικῶν ὑποχρεώσεών τους ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ ἡμέρας δανειοδοτήσεώς τους, χωρὶς συνέπειες ἐκπρόθεσμης δηλώσεως ἢ καταβολῆς χρέους, ἐφόσον μέχρι καὶ ἡμέρας ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ πληρωμῆς προσκομίσουν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο ἢ Ταμία κατὰ περίπτωση βεβαίωση οἰκείας Τράπεζας ἀπὸ τὴν ὁποία νὰ προκύπτη ἡ χρονολογία δανειοδοτήσεώς τους γιὰ ζημίες ἀπὸ ἀνωτέρω θεομηνία.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Ἄρθρον 73.

Κύρωσις ἀποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου, ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. Ε. 3713/10/12.6.1978 καὶ Σ. 1253/12/22.2.1977 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 3713/10/12.6.1977

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας συντάξεως ἰσολογισμοῦ καὶ ὑποβολῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος ἀπὸ τὴν Α.Ε. «ΗΣΑΠ».

Σᾶς ἀνακοινώνουμε ὅτι ἐγκρίνουμε τὴν παράταση τῶν προθεσμιῶν συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς 31.12.1977 τῆς Α.Ε. «ΗΣΑΠ» μέχρι 31ης Αὐγούστου 1978 καὶ ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1978 στὸν Οἰκον. Ἔφορο μέχρι καὶ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1978, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι μὲ τὴν ὑποβολὴ τῆς δηλώσεως θὰ καταβληθοῦν οἱ ληξιπρόθεσμες πέντε (5) δόσεις φόρου εἰσοδήματος καὶ προκαταβολῆς.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. πρωτ. Σ.1253/12/22.2.1977.

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας συντάξεως ἰσολογισμοῦ.

Σᾶς ἀνακοινοῦμε ὅτι, προκειμένου νὰ διευκολύνουμε τὶς ἐπιχειρήσεις οἱ ὁποῖες σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 542/1977 ὑποχρεοῦνται νὰ προέλθουν ἐφάπαξ σὲ ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων κατὰ τὴν ἡμέρα καταρτήσεως τοῦ πρώτου ἰσολογισμοῦ ποὺ θὰ κλείσουν μετὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1976 καὶ τῶν ὁποίων ἡ διαχειριστικὴ περίοδος ἔληξε μέχρι σήμερα, παρατείνουμε τὴν προθεσμία κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ των μέχρι 30 Ἀπριλίου 1977 γιὰ τὶς ἀνώνυμες ἑταιρεῖες καὶ μέχρι 31 Μαρτίου 1977 γιὰ ὅλες τὶς ἄλλες ἐπιχειρήσεις.

Ὁ Ὑφυπουργὸς

Μ. ΕΒΕΡΤ

Ἄρθρον 74.

Κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ κάτωθι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν:

α) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 80062/3742/6.6.1978 ἀπόφασις «περὶ ρυθμίσεως μισθολογικῶν θεμάτων ποὺ ἀνέκυψαν ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Ν. 754/1978 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κ.λ.π.» δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 646/1.8.1978 ΦΕ.Κ. (τεῦχος Β').

β) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 75117/3535/29.5.1975 ἀπόφασις «περὶ ἀναδρομικῆς καταβολῆς προσωρινοῦ ἐπιδόματος Ν.Δ. 415/1970 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κ.λ.π.», δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 537/16.6.1978 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Β').

Ἄρθρον 75.

Ἔναρξις ἰσχύος τοῦ Νόμου.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐταῖς.

2. Εἰδικῶς ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 παράγραφος 1, 2 παράγραφος 2, 3 παράγραφος 1, 4 παράγραφοι 2 καὶ 3, 5 παράγραφος 1, 7 παράγραφοι 1 καὶ 2, 8 ἕως καὶ 10, 11 παράγραφος 2, 14 παράγραφος 1 καὶ τοῦ ἄρθρου 16 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1978, ἤτοι ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτηθέντων ἐντὸς τοῦ ἔτους 1977.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ — **ΕΜΜ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ